

**AKTA GENERÁLNÍ KAPITULY PROVINCÍÁLŮ
ŘÁDU BRATŘÍ KAZATELŮ**

SLAVENÉ V BOLONI OD 16. ČERVENCE DO 4. SRPNA 2016

ZA PŘEDSEDNICTVÍ FR. BRUNA CADORÉHO
DOKTORA POSVÁTNÉ TEOLOGIE
MAGISTRA CELÉHO KAZATELSKÉHO ŘÁDU

Česká dominikánská provincie

Praha, 2017

PROMULGAČNÍ LIST

Moji milovaní bratři ve svatém Dominiku,

tímto listem promulguji Akta generální kapituly slavené v Boloni v Itálii mezi 16. červencem a 4. srpnem 2016. Jak je uvedeno v prologu, kapitula nás vybízí, abychom z tohoto roku slavení jubilea řádu a mimořádného jubilea milosrdenství učinili první etapu obnovy našeho povolání kazatelů. Když nás kapitula posílá kázat milost a milosrdenství ve stopách oněch dvaasedmdesáti, které poslal Ježíš, zve nás, abychom byli jedni s druhými, jedni pro druhé, abychom bděli nad tímto povoláním, jež nás, i při všech výchozích rozdílnostech, ustanovuje v jednotě.

V závěru kapituly jsem před shromážděním připomněl úryvek z První knihy Královské, kdy prorok Eliáš na hoře vyčkává na „projití Boha“ a nakonec ho poznává v „jemném šumu lehkého vánku“. Horlivost pro Hospodina činí proroka odvážným. Na hoře, na níž pln zápalu pro smlouvu slíbenou Bohem bdí, se setkává se zemětřesením, vichrem a ohněm. Ve světě, do něhož jsme dnes posláni kázat, bohužel nechybí události, které mohou ohrožovat veškerou bezpečnost osob a národů, podkopávat jakoukoli touhu k budování lidských komunit míru a milosrdenství a proti hledání moudrosti a duchovního života stavět logiku rozdělení a konfrontace. Ale odvaha proroka nespočívá v prvé řadě v střetávání se s těmito skutečnostmi, nýbrž v umění rozeznat uprostřed těžkostí „jemný šum“ Slova zaslíbení a také projití milosti, jež trpělivě přetváří svět „pro Boha“. Této pokoře Boha odpovídá určitým způsobem i pokora prorokova, který právě tehdy nalézá sílu a odvahu své horlivosti, jakož i zanícení pro smlouvu Boží.

Také řádoví bratři a sestry na mnoha místech a mnoha způsoby bdí jako Eliáš na hoře. Spolu s těmi, s nimiž je pojí apoštolské přátelství, zažívají zkušenosti s absurdním a rozdělujícím násilím, náročným dialogem mezi kulturami a náboženstvími, sociálními nerovnostmi, oslabující se pohostinností mezi národy, krizemi důvěry ke slovu i k institucím, hlubokými změnami v mezilidské komunikaci a s obtížemi shodnout se na pohledu na náš společný svět. Spolu s mnoha dalšími sdílí tyto obavy světa a v rámci svého apoštolského nasazení a rodinné i kulturní solidarity často zakouší pocit, že rozvíjet evangelizaci v tomto kontextu není něčím samozřejmým. Je třeba mít trpělivost při vynakládání času i prostředků ke stále lepšímu naslouchání, usilovat o stále lepší porozumění tomu, co je v těchto složitých situacích ve hře, a pokorně přijmout, že lidská slova nabízející příslib jsou v mnoha okolnostech jen koktáním. Apoštolská odvaha tedy spočívá v tom, že se neodvracíme od povolání rozeznávat dílo milosrdenství a milosti spásy ve světě a že vstupujeme do rizika odevzdání se jakožto služebníci tohoto poslání.

Mám za to, že právě v tomto smyslu nás akta kapituly zvou k náročné práci na *obnově našeho osobního a společného povolání*. Otázky zmíněné výše podtrhují nutnost věnovat veškerou péči pastoračnímu povolání a podpoře nových povolání pro řád a všechny větve

dominikánské rodiny. Tomuto úsilí se ovšem bude dostávat veškeré síly i smyslu natolik, nakolik se každý z nás i všichni společně zapojíme do obnovení povolání kazatelů v tomto momentě dějin světa a církve. V této perspektivě kapitula znovu potvrzuje úlohu komunitního projektu, vizitace komunit, pozornosti, kterou máme neustále věnovat dialogu mezi námi i úkonům usmíření.

Důležitost této oblasti kapitula vyjádřila ustavením nového *socia* magistra řádu pro bratrský život a formaci. Jako člen generální rady bude mít zvláštní úkol podporovat obnovu počáteční a trvalé formace na základě nové *Rationis formationis generalis*. Bude se také podílet na práci požadované kapitulou týkající se integrace skutečnosti stárnutí coby specifické etapy našeho povolání a zapojí se i do rozvíjení úvah o specifickém povolání bratří spolupracovníků v řádu, jehož nezbytnost se dnes jasněji ukazuje.

V návaznosti na intuici projevenou již na kapitulách v Římě a Trogiru potvrdila kapitula v Boloni, že obnova našeho povolání vyžaduje obnovení našeho porozumění vztahu mezi bratrstvím a posláním. Právě v tomto smyslu byla potvrzena restrukturalizace entit řádu, za něž jsou nyní považovány provincie (či viceprovincie) a provinční vikariáty. Těm je zachována jistá účast na generálních kapitulách s tím, že je kladen důraz na jejich začlenění do života celku provincie i na jejich roli v poslání celku řádu. Protože cílem této restrukturalizace je posílení synergie mezi životem bratří a posláním, jde o mnohem víc než jen o definici entit. Kapitula poukázala na několik aspektů. Prvním z nich je perspektiva *všeobecného povolání řádu*. Tento aspekt, jenž byl koneckonců zdůrazněn mladými bratry studenty během jejich pouti po stopách svatého Dominika, má být přítomen v apoštolském a misijním působení každé entity. Tak lze upevňovat podobu řádu, která podporuje stále větší synergii mezi provinciemi s ohledem na naše společné poslání kázat. To je horizont, jenž může nejlépe oživit *ducha spolupráce*, o němž se mluvilo v souvislosti s četnými dimenzemi řádu (apoštolská spolupráce, pastorece povolání a mladých, počáteční a stálá formace, studium, poslání týkající se výuky a výzkumu). Je nicméně na samotných entitách a bratřích dát konkrétní formu této touze po spolupráci, mezikulturní výměně a internacionalizaci, kterou kapituláři vyjádřili. Silný důraz byl kladen na *restrukturalizaci v oblasti studia a výzkumu*, týkající se konkrétně institucí pod přímoou jurisdikcí magistra řádu a jejich skloubení s existujícími provinčními studijními centry. V této souvislosti byla vyjádřena podpora dvěma projektům, jednomu v Asii a druhému v Africe. Uskutečnění této spolupráce si navíc žádá jistou tvořivost a umožňuje skutečné podpoření *kultury solidarity*. Kapitula trvala na nutnosti ustanovit konkrétní prostředky takové solidarity v oblastech ekonomických otázek, asignací, mobility, vypracování společných apoštolských projektů či výměn organizovaných během počáteční formace. Konečně bratři kapituláři zdůraznili i skutečnost, že tento proces obnovení apoštolských struktur se nemá týkat pouze všeobecné organizace řádu, ale také *každé entity, a to v jejím hledání stále lepšího přizpůsobování svých struktur novým potřebám a požadavkům jejich poslání*. Jak lépe bychom si mohli zajistit prostředky nejen k udržení aktuálních skutečností, ale

i k odvážnému přijetí rizika nových iniciativ, aniž bychom měli strach z nejistoty způsobené hledáním správné odpovědi, která by odpovídala kontextu a jeho změnám?

Cílem celé této dynamiky obnovy je kazatelské poslání, které v dnešním kontextu a v celé své šíři vyžaduje skutečnou apoštolskou kreativitu. Ta má nacházet svůj zdroj, sílu a inspiraci v náročné spiritualitě naslouchání a setkávání, která má prodchnout jak vztahy mezi bratry, tak způsob, jakým vstupují do konverzace ve světě. Taková spiritualita má být v srdci procesu vytváření apoštolských projektů komunit i provincií. Kapitula poukázala na pět oblastí, ve kterých se apoštolská kreativita zvláště očekává. Jedná se o dialog s náboženstvími a kulturami, dialog mezi vírou a vědami, ekologií, digitální svět a realitu lhostejnosti. K tomuto poslednímu tématu, jak vyzývají akta kapituly, má být zahájen výzkum na úrovni celého řádu. Důraz je kladen na aspekty apoštolského života, jež si obzvláště zaslouží naši pozornost. Těmi jsou dynamika nových fundací včetně voleb, jež si můžou žádat, dále pak spolupráce různých členů dominikánské rodiny na nových apoštolských iniciativách (například vytváření „dominikánských apoštolských center“), vzájemná podpora, kterou si mohou prokazovat různé větve řádu, a společná péče o nové misijní projekty či o projekty, které se nacházejí ve složitých souvislostech, ale jsou přitom důležité pro kázání všech. Patří sem i otázka specifické participace bratří spolupracovníků na společném poslání a význam mezinárodních projektů. Kapitula také chtěla povzbudit bratry k zapojení do procesu obnovy poslání, v níž v současné době hraje důležitou roli propojení projektů, jež je realizováno od kapituly v Trogiru a má bratřím umožnit diskutovat a společně uvažovat na základě jejich apoštolského zapojení. Tato dynamika se bude moci ještě upevnit během příštího kongresu pro poslání řádu, jenž uzavře jubilejní rok a umožní podpořit dialog mezi apoštolským životem a teologickou reflexí, což je podstatným znakem našeho povolání kazatele.

Od bratrství k poslání a od poslání k bratrství. To je cesta otevřená posláním učedníků v evangeliu podle svatého Lukáše, které komentuje prolog. Papež František během našeho setkání kladl důraz na pouto mezi svědectvím a kázáním. Připomněl, jak Dominik prodal své knihy, aby zmírnil strádání chudých, a důrazně nás vybízel, abychom zaujímali postoj naslouchání živému Kristovu tělu žíznícímu po autentickém osvobozujícím slově a zajistili, aby zvolání „žízním“ bylo zásadní osou našeho poslání a základním kritériem upravování našich „struktur“. Takový je i klíč obnovy našeho povolání kazatelů milosti a milosrdenství.

O slavnosti svatého Dominika

Řím, 8. srpna 2016

fr. Bruno Cadoré OP, magistr Řádu kazatelů

fr. Franklin Buitrago Rojas OP, a *secretis*

SEZNAM ČLENŮ KAPITULY

1. KAPITOLA: OZNÁMENÍ

1. – 55.

2. KAPITOLA: PROLOG

Posláni kázat milost a milosrdenství

56. Generální kapitulou v Boloni vstupujeme do nové etapy na naší cestě putujícího kázání. Jednání kapituly jsme začali setkáním s mladými bratřími a sestrami ve formaci, kteří konali pouť „po stopách svatého Dominika“ v rámci 800. výročí potvrzení řádu. Toto setkání nás povzbudilo a oslovilo. Spolu s nimi se chceme obnovit a nalézt nový elán na místě, kde se náš otec Dominik narodil k věčnému životu. Prosíme ho, aby nás doprovázel v tomto úkolu a aby tak splnil daný slib, „že bude svým bratřím užitečnější“.

57. Prozřetelnostní souběh výročí řádu a mimořádného Svatého roku milosrdenství pro nás představuje příležitost přemýšlet v novém světle o našem životě a našem poslání kazatelů. Jsme dominikáni z Boží milosti. Na počátku této cesty jsme dostali otázku: „Co žádáš?“ a odpověděli jsme: „Milosrdenství Boží a vaše.“ V tomto okamžiku jsme začali svůj dominikánský život naplněný Boží dobrotou a vykonáváme službu Slova jako projev *misericordiae veritatis* – milosrdenství pravdy (*AGK Providence* 107). Emeritní papež Benedikt XVI. nám připomíná, že „žádná činnost není prospěšnější bližnímu, tedy láskyplnější, než lámat chléb Božího slova, umožňovat bližnímu účast na radostné zvěsti evangelia a přivádět jej ke vztahu s Bohem“ (*Poselství k postní době 2013*, 3).

58. Služba Slova je totiž úkonem lásky, milosrdenství a štědrosti, jež nás pobízí k dělení se o náš největší poklad, Slovo učiněné tělem. Skutečně, „největším skutkem lásky je evangelizace“. Kázání nebo vyučování, živené vytrvalým studiem, je odůvodněně považováno za skutek lásky a výraz našeho dominikánského prorockého poslání. Kromě toho skutky tělesného a duchovního milosrdenství jsou kázáním, protože hlásají milosrdnou Boží lásku.

59. Od počátku řád plnil tuto službu, která v žádném ohledu nebyla jinou službou, než k jaké jsme voláni dnes: „jsme posláni hlásat evangelium“. Předchozí generální kapitula přesně ukázala, jaké kroky nám pomohou, abychom se obnovili (srov. *AGK Trogir* 50–51).

60. V Boloni jsme připomněli to, na co bylo poukázáno v Trogiru, a uvědomili jsme si, že kázání řádu je ovlivněno některými základními klíčovými hodnotami, které podporují naše povolání, dávají smysl našemu životu, podněcují naše poslání a vybízejí nás, abychom sdíleli evangelium s trpícím světem. Tyto klíčové hodnoty jsou zdůrazněné

v Lukášově evangeliu (10, 1–20), když jsou učedníci posláni kázat a když vidí, kdo je posílá, jak je posílá, s jakým cílem je posílá, kam je posílá a jaké ovoce má jejich poslání přinést.

„Pán určil dalších dvaasedmdesát“

61. Kdo je posílá? Poté, co shromáždil dvanáct a poslal je kázat Boží království, Pán určil dalších dvaasedmdesát, aby se věnovali témuž poslání. Nyní posílá celou dominikánskou rodinu hlásat radostnou zvěst jako svědky tohoto království a dává nám podíl na apoštolském poslání. Jsme posláni se stále novou vitalitou kázat evangelium mužům a ženám naší doby.

62. Naše poslání se opírá o důvěru, kterou Bůh vložil do Řádu kazatelů. Tato trvalá důvěra nás v každém okamžiku dějin obnovuje uvnitř církve a posiluje náš přátelský vztah s Pánem; požaduje od nás věrnost v naslouchání Slovu; ale také vyžaduje důvěryplné setkávání se světem i odpovědnost a nasazení v situacích, kdy jsou lidé nejvíce zranitelní. Právě takto nároky přátelství obnovují v kazatelích milosti rozmlouvání se světem.

63. Přátelské rozmlouvání s Bohem a se světem otevírá možnost pro pozitivnější kázání a odhaluje Boží milost ve všech lidech, kteří nás obklopují; opírá se spíše o možnosti lidského bytí než o jeho omezení; oceňuje lidskou schopnost dobra a smíření; a především vyjadřuje jistou součinnost mezi Bohem a kazatelem.

64. Svatý Dominik vyslal své bratry, aby studovali, kázali a zakládali konventy, a přitom měl ke svým bratřím velkou důvěru. Tyto úkoly nám říkají, že komunitní život, studium a kázání jsou pro naši identitu základními prvky. Společně kážeme, když se společně modlíme, když společně rosteme ve svém bratrství a když společně studujeme Slovo.

65. Řád dnes bere za svůj úkol obnovit poslušnost Bohu a jeho Slovu, které se vtěluje do světa. Aby tato obnova byla autentická, musíme naslouchat úpěnlivému volání lidstva. Takto naše kázání nebude vycházet z nás samotných, ale z Boha, který mluví ke svému lidu.

„Poslal je po dvou“

66. Jak jsou posláni? Pán nás, jako těch ostatních dvaasedmdesát, posílá po dvou. Doprovází nás, jako doprovázel učedníky jdoucí do Emauz. Jsme vysíláni jakožto komunita a sdílíme Dominikovo poslání s nesčitelným zástupem bratří a sester, kteří v průběhu staletí přijali putující kázání a procházeli zeměmi a kontinenty. Jsme vysíláni po dvou ke stejnému poslání a na základě stejné profese, jedni ve svém kněžství všeobecném a jiní ve výkonu kněžství služebného.

67. Byli jsme vysláni jako bratři, abychom vytvářeli komunity. Bratrský a kontemplativní život je součástí našeho poslání. Svědectví života ve společenství je pro dominikána

něčím, co se sice může dařit jen s obtížemi, ale také něčím, co přináší uspokojení pro nás a povzbuzení pro ostatní. Bratrský život je konstitutivním prvkem identity kazatele. Jednomyslnost srdce a ducha je výmluvnou formou kázání, protože činí poslání důvěryhodným. Jak bychom mohli kázat Boží lásku, aniž bychom vytvářeli komunitu se svými bratry? Protože právě v komunitě rosteme a dozráváme v lásce. To je důvod, proč se dominikánská komunita nazývá *svatým kázáním*.

68. Předtím, než je poslal po dvou (Lk 10), poslal Ježíš dvanáct, aby hlásali Království a přinášeli spásu (Lk 9). Poslaných může být různý počet, a dokonce i skutečnosti, do kterých jsou posíláni, se mohou měnit, ale to nic nemění na poslání kázat v lásce (Ef 4, 15). Od nás to vyžaduje, abychom svůj jazyk přizpůsobili předáváníí Slova v dialogu s různými národy a kulturami a abychom své struktury obnovili a mohli tak žít v současném světě uprostřed měnících se podmínek.

69. Od začátku byl řád chápán jako rodina a takto máme i dnes naplňovat úkol kázat s podporou modlitby našich mnišek, doprovázení sestrami činného života, ve spolupráci s kněžskými i laickými sdruženími a sekulárními instituty a podněcování členy hnutí dominikánské mládeže. Abychom znovu upevnili naše společenství, naslouchali jsme během kapituly očekáváním a výzvám různých větví naší rodiny. Společně jsme tvořivě hledali, jak odpovědět na naše povolání.

„Uzdravujte nemocné a říkejte: Boží království je blízko“

70. Proč je poslal? Ježíš vyslal své učedníky k lidem s poukazem na jejich vzájemnou závislost; řekl jim: „jezte, co vám dají“. My kazatelé jsme posláni dělit se o chléb Slova a máme být připraveni přijímat, co nám lidé mohou dát; žít Slovem a být živeni těmi, kterým sloužíme. Tento Ježíšův příkaz vyjadřuje křehkost. V tom spočívá paradox kazatele, který zakouší na jedné straně sílu slova života, které uzdravuje a pozvedá, a na druhé straně křehkost prostředků, jimiž ve slabosti své existence při hlásání disponuje, když dokonce závisí na dobrotivosti těch, kteří ho přijímají. V této zranitelnosti získává kazatel zkušenost důvěry, která vede k odvaze rozsévače Slova. Mystika kazatele je mystikou rozsévače. Rozsévá a pečuje o to, co zasel. Klíčení, růst a sklizeň závisí na Pánu žně a pro kazatele jsou tajemstvím, která ho přivádějí k údivu.

71. Za druhé, Ježíš žije a dělí se se svými učedníky a potom je posílá hlásat to, co s ním prožili a sdíleli, totiž Království. Tím, že jsme voláni kázat, jsme pozváni, abychom s ním žili, abychom hlásali Slovo a abychom dělali ty skutky, které dělal on. *Contemplari* – kontemplovat a *aliis tradere* – předávat druhým jsou dva póly našeho života. Hlásání blízkosti Božího království a uzdravování nemocných nás přibližuje k místům, kde je harmonie lidského bytí a našich společností narušena. Tam, kde jsou chudí a nejmenší, tam je Bůh. Jeho přítomnost zabraňuje, aby se na ně zapomínalo a aby byli opomíjeni. Kazatel, který je znamením naděje a Boží dobroty, by tam měl být, aby zpřítomňoval Boha. V každém tomto maličkém je přítomen sám Kristus. Jeho tělo se znovu stává

viditelným, abychom ho rozpoznali, dotýkali se ho a s péčí mu pomáhali (srov. *Misericordiae Vultus*, 15).

72. Za třetí, jsme posláni kázat Boží milosrdenství a naše smíření s Bohem a našimi bratry (srov. 2 Kor 5, 20). Dominikánské kázání, stejně jako kázání svatého Dominika, má usmiřovat zraněné vztahy a přinášet pokoj do světa. Proto bychom měli pochopit, že kázání milosrdenství je posláním uzdravovat. Naše cesta kazatelů je cestou vnitřního uzdravení, cestou smíření v komunitách a provinciích. Tímto způsobem budeme chválit, dobrořečit a kázat evangelium radosti, pokoje a smíření.

73. Nakonec, i když má naše kázání přinášet uzdravení, dopouštěli jsme se v průběhu dějin omylů, které způsobily bolest mnoha lidem, včetně našich vlastních bratrů. V čase jubilea řádu je potřeba, abychom se usmířili s těmi, které jsme zranili svými nevěrnostmi, svou pýchou a svou přehnanou horlivostí při hájení nepodstatných věcí.

„Do míst a měst, kam měl sám přijít“

74. Kam je posílá? Posílá je „na místa, kam měl sám přijít“. Svatý Dominik v časech zmatení víry a krize církve kázal radostnou zvěst „Slova učiněného tělem“. Dnes žijeme v globalizovaném světě, který před nás staví různé komplexní skutečnosti. Existují místa, kde svět upadl do materialismu, sekularismu, ateismu, politické polarizace, nesolidárního ekonomického rozvoje, marginalizace a nezájmu, individualismu, sociálního násilí, rasové diskriminace a ohrožení instituce manželství a rodiny. Na jiných místech lidé žijí v krajní chudobě, v prostředí násilí války, beztrestného porušování lidských práv, náboženského fundamentalismu, terorismu a korupce. To všechno v nás vyvolává úzkosti a beznaděj.

75. Naše kázání se přizpůsobuje nejen místům, kde se nacházíme, ale také osobám, které je obývají, mužům a ženám, kteří potřebují slyšet hlásání naděje, jež je založena na Kristu. Proto se na této generální kapitule řád zavazuje působit ve prospěch migrantů a utečenců; domorodých obyvatel; těch, kteří vyznávají jinou víru, kteří přísluší k jiným křesťanským církvím či jsou vůči víře neteční; lidí opomíjených; nenarozených dětí, lidí mladých i starých, nemocných, uvězněných, odsouzených na smrt... To všechno nás vede k obnově našeho nasazení pro život, pro formaci a podporu lidských hodnot v univerzitní a farní pastoraci a pastoraci v oblasti zdravotnictví.

76. V současné době je řád poslán kázat v „digitálním kontinentu“, v prostředí, jež také potřebuje evangelizovat. Technologický pokrok nám nabízí účinný nástroj kázání. Internet a sociální sítě se staly novými kazatelnami, jež máme využívat pro hlásání evangelia a k podpoře dialogu a vzájemnosti v polarizované a rozdělené společnosti.

77. Našemu kázání motivovanému milosrdenstvím nemůže být cizí smíření mezi lidstvem a stvořením. Světové ekologické změny v posledních desetiletích rychle postupují a zasahují ty nejchudší a nejzranitelnější. Tváří v tvář těmto výzvám postupně

roste vnímavost. Papež František ve své encyklice *Laudato si'* vyzývá k odpovědnému konání ve vztahu k půdě a nutné „ekologické rovnováze“ s ohledem na společné dobro.

„Vrátili se plní radostí“

78. Jaké má být ovoce vyslání? Učedníci se vrátili plní radosti poté, co splnili své poslání. V tomto roce oslavy výročí má řád mnoho důvodů k radosti. Děkujeme za to Bohu, protože poslání je stále aktuální, protože nám Bůh otevírá nová dějiště kázání, protože nám žehná povoláními těch, kteří už v řádu jsou, a také povoláními těch, kteří se připojují k naší rodině.

79. Učedníci se vrátili plní radosti a byli si vědomi, že kázání není prosté ohlašování, ale připojení se k velikonočnímu tajemství: člověk musí zemřít sám sobě, aby mohl hlásat život. Kazatel svým putováním vydává svůj život. Někteří to činí dokonce v situacích násilí a odmítnutí, jiní v tichosti vydávají svědectví Velikonocům, když každodenně usilují o věrnost svému povolání, a někteří členové naší rodiny v průběhu dějin také vznešenějším způsobem prolili svou krev, jako fr. Pierre Claverie OP, který byl před dvaceti lety zabit za službu církvi uprostřed roztržité společnosti. Přesto byli jedni i druzí naplněni radostí, protože pochopili, že „hodnota“ života spočívá v ochotě dát svůj život za jiné.

80. Na cestě kázání není všechno snadné. Je mnoho „prachu, který je potřeba setřást ze sandálů“ kazatelů. Musíme se zbavit individualismu, nevěrností, nejasností ohledně identity, strachu, sebestřednosti, kdy zapomínáme, že jsme služebníci společného poslání. Naše upínání se na zaměstnání, na místa či komunity, nebo upřednostňování pastorače „zakonzervování“ a menší kreativity může umenšit naši odvahu při kázání. Jak jsme se o tom už zmínili, na dějištích kázání není všechno příznivé, a to může v kazateli vyvolat negativní postoje či skleslost, čehož se také musí zbavit. „Setřást prach ze sandálů“ je důležité, aby nic nekalilo naši radost.

81. Radost učedníků nespočívá ani tak v tom, co sami od sebe vykonali, jako spíše v tom, že mohli sloužit lidem „v Ježíšově jménu“. Vrátit se jako učedník k Mistrovi neznamena zapomenout na svět, ale podělit se s Ježíšem o zranění lidí. To také dělal Dominik: „poté co mluvil k lidem o Bohu, mluvil s Bohem o lidech“. Vydat se na cestu návratu k Bohu znamená znovu nalézat střed našich životů v tom, který nás vyslal. A to je pravá *laetitia praedicatoris* – radost kazatele.

„Nic vám nebude moci uškodit. Vaše jména jsou zapsána v nebi.“

82. Svatý Dominik nezanechal žádnou psanou homilii. Máme jen málo jeho psaných textů, ale celý jeho život je kázáním, a řád, který založil, je jeho nejlepší homilií. My dominikáni máme dnes vnímat, že jsme součástí tohoto *praedicatio* – kázání svatého Dominika, protože jsme slovy, jimiž on v dějinách pokračuje v kázání.

83. První generální kapitula řádu se konala v Boloni. Na tomtéž místě, když slavíme 800. výročí potvrzení řádu, s pamětí naplněnou vděčností rozpoznáváme působení Ducha a vzýváme Boží prozřetelnou milost a milosrdenství, abychom mohli pokračovat v poslání, ke kterému jsme byli povoláni.

84. Budoucnost před námi stojí s mnoha výzvami a úkoly. Přesto řád obnovuje svou důvěru v Boha a naději v nasazení bratří, zvláště těch nejmladších, protože si jsme vědomi toho, že máme slavné dějiny, které můžeme vyprávět, a velkou budoucnost, kterou musíme vytvářet. Proto se v tomto výročí potvrzení řádu cítíme znovu poslání, abychom chválili, žehnali a kázali.

3. KAPITOLA: APOŠTOLSKÁ KREATIVITA

Spiritualita naslouchání

85. [Declaratio] Dominikáni jsou pozorní a vnímaví vůči všem ZNAMENÍM ČASU, a tak jsou ve stálém dialogu s Božím slovem, církví, Božím lidem, celým řádem a dominikánskou rodinou, jakož i se širokým spektrem jiných náboženství a kultur. Být „v dialogu“ znamená naslouchat stejně jako mluvit. Jsme vyzýváni, abychom si v každém dialogu uchovali otevřenost vůči pravdě druhého.

86. [Exhortatio] Povzbuzujeme všechny členy řádu, aby se zamysleli nad slovy papeže Františka v konkláve před jeho zvolením, kdy řekl, že největším zlem, jaké může časem postihnout církev, je zlo sebevztažnosti, jakýsi teologický narcismus, který je pokušením pro církev a svádí ji, aby smýšlela a jednala tak, jako by její světlo pocházelo od ní, nikoli od Krista.

87. [Commendatio] Doporučujeme, aby všichni členové řádu uvažovali o naslouchání, jež vede k dialogu v kázání – naslouchání, které je pokorné, trpělivé, empatické, rozumné, kritické, milosrdné a soucitné, praktické a rozlišující – naslouchání, jež je otevřené vůči pravdě druhého.

88. [Commendatio] S nadějí na zlepšení bratrské komunikace v našich komunitách a s cílem pozitivně přispět svým kázáním k úrovni diskurzu v dnešní společnosti doporučujeme, aby promotoři pro trvalou formaci povzbudili komunity ke studiu debatního umění (*disputatio*) v dominikánském životě a k tomu, aby se bratři účastnili přednášek a diskuzí na toto téma mimo naše bezprostřední kláštery a domy, je-li to možné.

89. [Commendatio] Doporučujeme, aby se vedla diskuze mezi všemi našimi komunitami o tom, co znamená přejít od uznání různosti ke „smířené různosti“. Také doporučujeme, aby představení hledali nové cesty k prohlubování komunikace mezi bratry, zvláště mezi těmi, kteří jsou rozděleni kvůli neshodám a konfliktům v církvi.

90. [Commendatio] Doporučujeme, aby provinciálové, viceprovinciálové a provinční vikáři v rámci příprav na kapituly či setkání uspořádali reflexi nad Božím slovem, dále zkoumání a analýzu sociální reality a konečně studium hlavních výzev v místní církvi.

Péče o stvoření

91. [Declaratio] Globální ekologické změny volají po radikální proměně životního stylu a po změně výrobních a spotřebních návyků v dnešním světě. Péče o přirozené prostředí se nedá oddělit od spravedlnosti pro ty nejzranitelnější, od nasazení v sociální oblasti ani od vnitřního pokoje. S tímto vědomím bychom měli věnovat zvláštní pozornost obrovské mase vedlejších produktů lidské technologie, jako je třeba radioaktivní nukleární odpad.

Jak poznáváme z jeho rozmluv s učedníky, Ježíš nás vede k tomu, abychom si uvědomili, jak úzký vztah má Bůh jakožto Otec ke všemu, co stvořil, a abychom s nesmírnou něhou mysleli na to, že žádný z tvorů mu není cizí nebo vzdálený.

92. [Exhortatio] Vybízíme provinciály a jejich rady, aby do programu *Ratio Studiorum Particularis* zahrnuli doplňující environmentální studium s ohledem na jednotlivé úrovně „ekologické rovnováhy“, jak o nich mluví encyklika *Laudato si'*: vnitřní rovnováha v nás samých, rovnováha solidarity ve vztahu k druhým, rovnováha v přírodě ve vztahu k ostatním bytostem a rovnováha duchovní ve vztahu k Bohu.

93. [Exhortatio] Vybízíme převory a představené, aby při organizování komunitního projektu do něj zahrnuli i analýzu dopadu způsobu životního stylu dané komunity na životní prostředí.

Obnova misijního nasazení

94. [Declaratio] Naslouchání Božímu slovu, v němž bratři slyší nářek a bolest Božího lidu, by je mělo vést ke správnému zaměření a náplni jejich apoštolské činnosti.

Migrace

95. [Declaratio] Migrace dnes dosáhla dramatických rozměrů. Mnohé země zavírají své hranice, i když právo na azyl je zcela zřejmé.

96. [Gratiarum actio] Děkujeme těm komunitám řádu, které přijaly uprchlíky.

97. [Exhortatio] Vybízíme všechny naše komunity, aby podle svých možností přijímaly a podporovaly uprchlíky.

Domorodé národy

98. [Declaratio] V mnoha částech světa si domorodé národy uchovávají své tradice díky vitální síle, jež má kořeny v lidských a společenských hodnotách zděděných po předcích. Dnes však bývají tyto národy podrobeny sociálním, politickým, hospodářským, kulturním a náboženským vlivům, které ohrožují jejich existenci a dobro.

99. [Exhortatio] Pamětlivi soucitu svatého Dominika vybízíme bratry, aby napomáhali zachování domorodých národů jak solidaritou s nimi, tak kázáním evangelia Ježíše Krista.

Mezináboženský dialog

100. [Declaratio] S obavami sledujeme nárůst fundamentalismu, strachu a násilí v různých částech světa.

101. [Declaratio] Nové vývojové tendence v muslimském světě jsou výzvou pro naše poslání. Chceme dodat odvahu těm komunitám, které žijí a pracují v oblastech se silnou muslimskou většinou. Děkujeme jim za jejich svědectví. Jejich zkušenosti, které by měla

znát a doceňovat celá dominikánská rodina, ukazují důvěryhodným způsobem, jak lze naplňovat naše poslání v „pluralitním lidstvu“ (Pierre Claverie OP), učit se od ostatních kultur i náboženství a zapojovat se do konstruktivního dialogu.

102. [Gratiarum actio] Děkujeme bratřím z *IDEO* (Dominikánský institut pro orientální studia) za jejich vynikající práci na poli dialogu mezi islámem a křesťanstvím a za kurz islamistických studií pro dominikány ve formaci. Vyslovujeme dík také *Mírovému centru v Lahore*.

103. [Commendatio] Doporučujeme, aby provincie podle možností vysílaly bratry do Káhiry na formační program, který nabízí *IDEO*. Dále doporučujeme, aby se bratři, kteří již získali formaci v islamistických studiích, dělili o své vědomosti a zkušenosti se svými provinciemi, kdykoli je to vhodné, například při studijních dnech, provinčních setkáních anebo při jiných příležitostech.

104. [Commendatio] U vědomí významu historické i stávající přítomnosti dominikánů v Turecku doporučujeme, aby magistr řádu podpořil provinciála provincie svatého Dominika v Itálii s jeho radou a pomohl jim v upřesnění cílů, potřeb a misijních možností v této zemi, aby tak mohli dominikáni díky spolupráci i nadále v zemi působit, pokud možno trvale.

105. [Declaratio] Během generální kapituly v Boloni roku 2016 kapituláři uctili dvacáté výročí smrti našeho bratra Pierra Claverieho OP, biskupa z Oranu v Alžírsku, který byl zavražděn prvního dne měsíce srpna 1996.

S vědomím, že diecéze Alžír zahájila jeho beatifikační proces spolu s osmnácti dalšími mučedníky alžírské církve, by kapitula chtěla vyjádřit hlubokou vděčnost za svědectví našeho bratra. Chceme si vzít příklad z jeho nasazení pro „pluralitní lidstvo“. V tomto historickém okamžiku rádi poskytujeme jeho beatifikační kauze modlitební podporu.

Apoštolát v centru měst

106. [Declaratio] Generální kapitula v Trogiru hovořila o apoštolátu v centru měst, který má „poskytovat těm, kdo jsou osamělí a opuštění, ale i těm, kdo běžně do kostela nechodí, prostor k naslouchání a setkávání“ (*AGK Trogir 2013 111 § 4*). Vzhledem k sociologickým danostem mnoha dnešních velkoměst jsou ekonomicky znevýhodnění často vytlačováni z centra měst na jejich okraj. To může vést k eliminaci celých společenských vrstev.

107. [Exhortatio] Vybízáme komunity, jimž byl svěřen nějaký kostel, farnost nebo kulturní centrum, aby zůstávaly vnímavé pro všechny rozdílnosti lidí, jež oslovují, aby tak láska, kterou káží, dosahovala ke každému, včetně těch nejvíce znevýhodněných. To lze dělat různě: pořádáním přednášek o hospodářské či sociální tematice nebo účastí na různých solidárních dílech.

Dominikánská centra služby

108. [Declaratio] Bratři kazatelé se dnes potýkají s různými výzvami, jako jsou např. nižší počty, neexistence společného poslání, přehnaný individualismus, máme-li

jmenovat alespoň některé. Nicméně v tomto osmistém jubilejním roce věříme, že jsme vybaveni do budoucna k obnově řádu.

Vzhledem k doporučení posledních kapitol k větší spolupráci ve službě i s uvážením aktuálních snah o restrukturalizaci, jež mají podpořit zdravý společný život, prohlašujeme a doporučujeme:

109. [Declaratio] Mnohé z našich konventů byly a stále jsou významnými dominikánskými centry, což s sebou nese širší rozsah úkolů v rámci společného života. Takové modely nám mohou být dodnes velmi užitečné. Jako centra (buňky) dominikánského apoštolátu mohou poskytovat pestrnou nabídku služeb, umožnit větší spolupráci s dominikánskou rodinou a přispívat k trvalé obnově společného života a komunitního plánování.

110. [Commendatio] S vědomím, že řada větších míst s tímto typem služby již existuje, doporučujeme, aby je provinciálové i jejich rady všemožně podporovali a zvážili založení nových podobných center. Nová založení tohoto typu by mohla vyžadovat ukončení jiných, možná méně významnějších úkolů.

111. [Commendatio] Doporučujeme, aby provincie a viceprovincie spolupracovaly při zakládání takových středisek, což by nakonec mohlo vést až k vytvoření mezinárodních center; je vhodné přizvat k této spolupráci i ostatní větve dominikánské rodiny.

Růženec a pouť

112. [Declaratio] Růženec představuje důležitý nástroj apoštolátu, který propojuje lidi z nejrůznějších vrstev. Je to také cenný prostředek pro lidi, kteří se nacházejí v situacích velkého utrpení (ať už jde o nemoce, vězení, exil apod.).

113. [Commendatio] Doporučujeme, aby provinční promotoři pro růženec tvořivě obnovili růžencový apoštolát s využitím moderních sdělovacích prostředků, aby spolupracovali s dominikánskou rodinou a zapojili do této služby i mladší bratry.

Práce ve farnostech

114. [Declaratio] Biskupové svěřují provinciím a viceprovinciím farnosti, aby tak využili kazatelské charisma našeho řádu. Ačkoli jsou jmenováni faráři, měl by se tento apoštolát pojmát komunitním způsobem.

115. [Exhortatio] Vybízíme bratry, kteří pracují ve farnostech, aby pozorně naslouchali potřebám věřících, napomáhali křesťanskému bratrství a usilovali o solidaritu a jednotu ve farnosti, to vše ve službě evangeliu.

Vzdělávání a evangelizace

116. [Declaratio] Apoštolát výuky je privilegovaným místem kontaktu s mladými lidmi, kteří se budou ujímat zodpovědnosti ve společnosti, často v prostředích, jež vedou ke zbláznění a vytlačování lidí na okraj. Tváří v tvář násilí, terorismu, fundamentalismu, nucené migraci, zneuznávání lidské důstojnosti a ničení lidských hodnot je evangelizace a doprovázení studentů naprostou nutností.

117. [Exhortatio] Vybízíme bratry zapojené do pastorační práce studentů a univerzitní pastorační práce, aby vedli studenty k přemýšlení o dnešní společenské realitě a aby u nich podporovali formaci v křesťanských hodnotách, založenou na *miser cordia veritatis*.

118. [Exhortatio] Povzbuzujeme provincie a viceprovincie, aby pokračovaly v rozvíjení *Procesu Salamanca*, jak o to žádala kapitula v Trogiru (srov. *AGK Trogir 2013* 112–113).

Studium jakožto poslání řádu

119. [Declaratio] Apoštolským cílem veškerého studia v Řádu kazatelů je kázání pravdy. Proto řád potřebuje vynikající akademické programy, které by mu pomáhaly náležitě naplňovat jeho poslání.

120. [Commendatio] Doporučujeme, aby provinciálové a regentové studia vedli bratry ve formaci ke studiu biblistiky, aby se tak využívaly zdroje, jež nabízí *École Biblique* v Jeruzalémě, za účelem příprav na zkoušky z biblistiky, doktorátů a prázdninových kurzů.

121. [Commendatio] Doporučujeme, aby provincie, které tak doposud neučinily, začaly pořádat kazatelské dílny (semináře), nabízející lidem na základě zkušeností takový typ kázání, který co nejvíce vyhovuje potřebám a požadavkům moderního světa, jako např. *Retraite dans la ville, GodzDogz*.

Apoštolát ve vězeních a zdravotnických zařízeních

122. [Declaratio] Značný počet bratří pracuje ve vězeních a zdravotnických zařízeních. Doprovázejí ty, kdo procházejí náročnou situací uvěznění či nemoci, i jejich rodiny. Je to apoštolát na hranici mezi životem a smrtí.

123. [Exhortatio] Vybízíme ostatní bratry v komunitách, kde tito bratři žijí, aby je v této zvláštní službě podporovali.

124. [Gratiarum actio] Děkujeme všem bratřím, kteří jsou povoláni ke kázání ve vězeních a v nemocnicích, za naději a společenství, které přinášejí.

Komunitní projekt (plánování)

125. [Declaratio] Slavení jubilea řádu nám pomáhá, abychom se více otevírali Božímu slovu, a tak se snažili novým způsobem vnímat realitu lidí kolem nás volajících po životě, pravdě a milosrdenství.

126. [Commendatio] Doporučujeme, aby si všichni bratři znovu prostudovali list magistra řádu o komunitním projektu. Dále doporučujeme, aby lektori všech domů pořádali setkání, jejichž cílem bude lépe porozumět komunitnímu projektu a podpořit ho, hledat nová témata rozhovorů, nové nápady, novou energii, nový život a obnovené nasazení.

Nová založení

127. [Commendatio] Vzhledem k našemu trvalému závazku vůči celosvětovému poslání řádu doporučujeme, aby magistr se svou radou uplatňoval při přípravě nových založení následující kritéria:

- 1) pečlivé přezkoumání jak potřeb lidí, kterým se má sloužit, tak i místní církve;
- 2) citlivé vnímání místní kultury, zvyků a jazyka, jakož i společenských a politických realit v dané oblasti;
- 3) připravenost poskytovat krátkodobé i dlouhodobé finanční a lidské zdroje.

128. [Commendatio] Podobný tvůrčí přístup, jaký se vyžaduje při nových založeních, je třeba zachovat i při omezování již existujících služeb. Často je nutné ukončit některý projekt, aby bylo možné otevřít nový. To vyžaduje velkou citlivost. Doporučujeme, aby se v této věci uplatňovala následující kritéria:

- 1) zapojit členy místní dominikánské komunity do procesu rozlišování a zajistit možnost emoční a psychologické pomoci bratřím, bude-li třeba;
- 2) porada a dialog s místní církevní autoritou a citlivé sdělení našeho rozhodnutí lidem, kterým sloužíme a kterých se toto rozhodnutí dotkne;
- 3) jasné povědomí o případných smluvních závazcích (církevních nebo občanských), které je třeba vzít v úvahu;
- 4) průběžná analýza (důvodů jak pro, tak proti) během procesu uzavírání projektu;
- 5) jasnost a pevnost rozhodnutí, jakmile bylo jednou učiněno.

Bratři spolupracovníci

129. [Exhortatio] S ohledem na důležitost role bratří spolupracovníků v řádu a trvalou potřebu žít povolání kazatele konzistentním a kreativním způsobem vybízíme bratry provinciály, viceprovinciály a formátory, aby prosazovali takový model života bratří, který obsahuje tři vyvážené základní prvky:

- 1) Kontemplace. Bratři spolupracovníci jsou svým řeholním zasvěcením povoláni k hlubokému vztahu s Bohem. Je nezbytné, aby každý bratr rozpoznal svůj jedinečný charakteristický dar kontemplace a nechal se jím vést k poznávání Boha a k odvážnému kázání svědectvím o jeho lásce.
- 2) Kázání a studium. Ve světle učení Druhého vatikánského koncilu, na základě studie o dominikánských bratřích spolupracovnících z roku 2013 a k podpoře jejich zdravé identity povzbuzujeme bratry spolupracovníky, aby chápali své povolání jako plně integrované do hlavního proudu společného kázání, s plným zapojením a možností stálého studia.
- 3) Služba. V poslední době se povolání bratra spolupracovníka rozšířilo tak, že zahrnuje i nové formy služby, svědectví a kázání. Vybízíme formátory, představené a promotory pro stálou formaci, aby bratry spolupracovníky podporovali a pomáhali jim hledat rovnováhu mezi stále žádanými tradičními podobami služby a jejich novými formami.

Podpora dominikánské rodiny

130. [Declaratio] S radostí vidíme, že na mnoha místech po celém světě „dominikánská rodina sestávající z bratří kleriků a spolupracovníků, z mnišek, ze sester, z členů sekulárních institutů a z členů sdružení kněží a laiků“ (LCO § IX) spolupracuje na společných apoštolských dílech.

131. [Exhortatio] Vybízíme provinciály, aby na svém území iniciovali setkání představených nebo zástupců jednotlivých větví dominikánské rodiny, z něhož by se zrodila pracovní skupina, jež by reálně a prakticky zvážila možnost nějakého společného misijního díla, přičemž by, bude-li třeba, sepsala statut, jímž by se řídily vztahy při tomto společném misijním díle.

132. [Exhortatio] Vybízíme provinciály, aby podporovali komunikaci v rámci celé dominikánské rodiny a aby stanovili metody a postupy, kterými by byl zajištěn soustavný dialog mezi námi.

133. [Exhortatio] Vybízíme provinciály, viceprovinciály a provinční vikáře, aby zajistili účast členů dominikánské rodiny na přípravách a slavení svých kapitul.

134. [Exhortatio] Vzhledem k jedinečné úloze mnišek v kazatelském poslání řádu vybízíme všechny členy dominikánské rodiny, aby poskytovali klášterům mnišek hmotnou i duchovní podporu, zvláště těm, které se nacházejí na okraji společnosti.

135. [Commendatio] Doporučujeme těm, kdo jsou zodpovědní za dominikánský laikát, aby laikům pomáhali v jejich formaci, když o to požádají.

136. [Commendatio] Doporučujeme provinciálům, viceprovinciálům a formátorům, aby ve všech fázích formace usilovali o plné porozumění a připravenost k celosvětovému poslání řádu.

137. [Exhortatio] S ohledem na dekret o laicích Druhého vatikánského koncilu vybízíme dominikánské laiky, IDYM a DVI, aby vytvářeli příležitosti k poctivému dialogu s těmi, kdo nepatří k církvi, jsou vůči ní lhostejní anebo se jí vzdělili.

138. [Exhortatio] Vybízíme naše komunity, aby podporovaly apoštolát mezinárodního dominikánského hnutí mladých IDYM a aby tyto mladé přiměřenou formací partnersky zapojili do našeho kázání.

139. [Exhortatio] Vybízíme komunity, které doprovázejí skupiny mládeže, aby je povzbudili k zapojení se do IDYM.

140. [Commendatio] Doporučujeme, aby promotor pro dominikánský laikát pomáhal DVI (Hnutí dominikánských dobrovolníků) při vytváření nových směrnic, jež by hnutí pomohly oživit, neboť si uvědomujeme jeho pozitivní přínos pro naše poslání.

141. [Gratiarum actio] Řád uznává a doceňuje existenci a obohacující misijní svědectví dominikánských sekulárních institutů. Děkujeme jejich členům za svědectví života a kázání, jímž stvrzují Boží přítomnost a jeho milosrdenství v každodenním životě.

Současný svět

Víra a věda

142. [Declaratio] Víra a vědy jsou často vnímány tak, jako by si vzájemně odporovaly. Kromě toho se víra může zdát zastaralá. Náš bratr svatý Tomáš Akvinský napsal, že „jak světlo rozumu, tak světlo víry pocházejí od Boha“ (*Summa contra Gentiles* 1, 7). Proto považujeme za nutné navázat ryzí a plodný dialog s vědními obory.

143. [Exhortatio] Vybízíme regenty studia a magistry kleriků, aby v počáteční formaci vedli studenty k tomu, aby si po náležitém zkoumání a rozlišování zvolili studijní programy, jež by podporovaly zaujetí pro víru i pro vědu a jejich vzájemný dialog.

144. [Commendatio] Doporučujeme, aby naše studijní centra pořádala semináře, prezentace nebo kolokvia, jež by napomáhaly dialogu mezi vědci a teology.

Dialog s lhostejností

145. [Declaratio] Svatý Dominik pozorně vnímal skutečnosti obklopující jeho život. Při založení řádu spojil staré řeholní tradice s novými zvyklostmi převzatými od mladých evangelních hnutí své doby, a to vše využil k hlásání evangelia.

146. [Exhortatio] Vybízíme bratry, aby při hlásání Božího slova a vydávání svědectví života dokázali spojit staletou tradici církve s poznáním moudrosti dětí tohoto světa a nechali se inspirovat tím, co je hodnotné v současném společenském, ekonomickém a politickém životě, v životě různých křesťanských komunit, mezi jinak věřícími, ale i mezi těmi, kdo se k Bohu a církvi staví nepřátelsky.

147. [Declaratio] Papež František nás ve své apoštolské exhortaci *Evangelii gaudium* vybízí, abychom vytvářeli zvláštní prostory setkávání, tzv. „nové areopágy“, jako „nádvoří národů“, kde „věřící i nevěřící mohou vést dialog o zásadních tématech etiky, umění a vědy a o hledání transcendence“ (*Evangelii gaudium*, 257). Jako Řád kazatelů máme bohatou tradici při vytváření těchto míst setkávání; nicméně „kultura lhostejnosti“, která nepřeje dialogu, před nás staví nové výzvy.

148. [Exhortatio] Vybízíme provinciály s jejich radou, aby se v rámci příprav na příští generální kapitulu důkladně zamýšleli nad tím, jak by bratři mohli čelit kultuře lhostejnosti, a hledali zajímavá a praktická řešení.

149. [Exhortatio] Vybízíme naše bratry zapojené do pastorače na místní úrovni, aby spolu se členy dominikánské rodiny zkoumali a rozlišovali, jak by se dal vést dialog

s kulturou lhostejnosti, a aby uvažovali o možnostech vytvoření společné pastorační strategie.

150. [Commendatio] V souvislosti s tím, že by se akta provinčních kapitul příštích dvou let mohla dotýkat i „kultury lhostejnosti“, doporučujeme, aby magistr řádu se svou radou po schválení akt různých kapitul zvážil možnost nabídnout celému řádu souhrn daného tématu.

Digitální kontinent

151. [Declaratio] Závratný vývoj elektronických sdělovacích prostředků nám v současném světě předkládá nové virtuální hranice, mezi něž patří sociální sítě a jiné formy společenské interakce přes digitální média. Emeritní papež Benedikt XVI. nazval tuto skutečnost „digitálním kontinentem“. Ten představuje přes tři biliony lidí napojených na internet.

Tato informační exploze poskytuje dominikánům jednadvacátého století novou „kazatelnu“, z níž mohou přinášet evangelium lidem, kteří jsou často mimo náš dosah, a podporovat takové věci, jako je spravedlnost a mír, jež jsou zakotveny v našem charismatu.

152. [Commendatio] Doporučujeme provinciálům, viceprovinciálům a provinčním vikářům, aby zkoumali a podporovali správné využití virtuálního světa (internetu) jakožto prostředku rozpoznávání tendencí a společenských potřeb naší doby a jako nástroje kázání. Internet může být cenným pomocníkem i při sestavování komunitních projektů.

153. [Exhortatio] Vybízíme provincie a viceprovincie, aby ve formaci bratří pamatovali na náležitou přípravu na tuto kazatelskou výzvu, přičemž, je-li to třeba, lze čerpat i z různých regionálních a mezinárodních zdrojů řádu.

154. [Commendatio] Rušivé technologie také zcela novými a extrémně rychlými způsoby mění společnost a ekonomiku. Mají značný vliv na oblast katolické sociální nauky a představují výzvu pro křesťanskou antropologii. Některé dominikánské iniciativy, jako je *think-tank OPTIC* (Order of Preachers for Technology, Information and Communication – Řád kazatelů pro technologii, informaci a komunikaci), se na určité úrovni již pokoušejí působit na vývojové pracovníky těchto technologií. Doporučujeme, aby se magistr řádu snažil těmto existujícím iniciativám pomáhat, a to zejména tím, že podpoří rozvoj místních projektů z nich vycházejících a aktivně zajistí zapojení jak bratří, tak také institucí řádu.

155. [Commendatio] Doporučujeme tedy, aby socius pro intelektuální život napsal dopis všem regentům studia, v němž by je požádal, aby určili bratry a další vědce, kteří by byli schopni zapojit se do společné reflexe nad digitálními technologiemi.

156. [Declaratio] Dále prohlašujeme, že je důležité uvědomit si, že fenomén „virtuální reality“ může negativně ovlivňovat lidi, zvláště mladé, tím, že působí ztrátu vnímavosti vůči náboženské symbolice a realitě.

Podpora misijních sítí

157. [Declaratio] Digitální platforma zvaná *Atrium* vznikla za účelem vytváření sítí mezi bratřími, kteří pracují v podobných apoštolátech (tzv. misijních sítí). Ty umožní bratřím, kteří pracují v téže oblasti apoštolátu, aby si sdělovali praktické informace a pracovali na společných projektech.

158. [Exhortatio] Aby se tyto misijní sítě účinněji projevíly v širším měřítku, vybízíme, aby každá provincie jmenovala bratra, např. provinčního promotora pro sdělovací prostředky nebo sekretáře provincie, jakožto koordinátora a promotora těchto sítí. Bude mít za úkol:

1) identifikovat bratry, kteří pracují v příslušných oblastech apoštolátu, jež vyjmenovala kapitula v Trogiru, a povzbudit je, aby se do těchto misijních sítí zapojili;

2) zjistit, jaké jiné skupiny bratří by mohly mít užitek z vytvoření misijní sítě v *Atriu*, a to jak na provinční, tak na regionální úrovni; pomoci jim identifikovat cíle a vhodné osoby k jejich provádění;

3) povzbuzovat všechny bratry, aby používali *Atrium*.

159. [Commendatio] Doporučujeme, aby magistr řádu posílil technický tým promotora pro sdělovací prostředí jmenováním technického supervizora vývoje misijních sítí.

160. [Commendatio] Doporučujeme, aby socius pro apoštolský život a promotor pro sdělovací prostředky využili misijního kongresu v Římě jako příležitosti k rozvíjení misijních sítí.

4. KAPITOLA: RESTRUKTURALIZACE A SPOLUPRÁCE

Restrukturalizace

161. [Declaratio] Prohlašujeme, že proces restrukturalizace řádu na provincie, viceprovincie a provinční vikariáty, který byl započat na kapitule v Římě (*AGK Řím 2010* 201–209) a schválen na kapitule v Trogiru (*AGK Trogir 2013* 154–161), je dokončen.

162. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu, aby vybídl své socie nebo určité provincie k tomu, aby pomáhaly nově vzniklým entitám při budování potřebných struktur, které by jim umožnily být skutečně autonomními viceprovinciemi.

163. [Gratulatio] Gratulujeme všem, kdo se na procesu restrukturalizace podíleli. Uvědomujeme si, že to občas bylo pro některé bratry těžké a bolestné, a vážíme si veškerého úsilí vynaloženého v tomto směru v uplynulém šestiletí. Děkujeme těm entitám, které se navzájem spojily. Děkujeme také těm provinciím a viceprovinciím, které přijaly provinční vikariáty anebo domy a kláštery mimo své vlastní území.

164. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu, aby restrukturalizaci řádu dokončil. Prohlašujeme, že generální vikariáty na Tchaj-wanu a v Jihoafrické republice jsou nyní ustanoveny jako viceprovincie. Pověřujeme magistra řádu, aby stanovil proces doprovázení, spolupráce a evaluace potřebného upevnění obou viceprovincií. Rovněž ať představí jednou ročně stav jejich vývoje generální radě. Podobně co se týče generálního vikariátu v Chile pověřujeme magistra, aby doprovázel proces, který začal v argentinské provincii podle LCO 256 *bis* a který by měl být dovršen do konce roku 2016. Prohlašujeme, že do té doby je třeba uplatňovat normy pro viceprovincie nesplňující požadavky LCO 257 § I.

165. [Commissio] Vzhledem k tomu, že provincie a viceprovincie mají stejná práva a povinnosti (LCO 257 § 1, 2) s výjimkou zastoupení na volební kapitule, pověřujeme magistra řádu, aby přehodnotil, jestli je pro poslání řádu nutné zachovat oba typy entit.

166. [Inchoatio] Vzhledem ke konventnímu způsobu našeho života a kvůli našemu poslání zavádíme následující změnu v LCO 253 § I:

253. Const. § I. – Provincia constat ex tribus saltem conventibus quorum duo ad minus habeant ~~decem~~ octo vocales. Insuper, omnes vocales provinciae saltem sint quadraginta.

167. [Commendatio] Doporučujeme, aby každá provinční kapitula zvážila poměr bratří žijících v konventech a domech tak, aby byla zachována jednota bratří, demokratický charakter řádu a důležitost společného poslání.

168. [Ordinatio] Vzhledem k tomu, že asignace podle LCO 391 § 6° byly jak úspěšné, tak i náročné na různých místech, v různých dobách a okolnostech, nařizujeme, aby se takové asignace dávaly jen ze zvláštních důvodů a kvůli našemu kazatelskému poslání,

a to jen na určité období, ne delší než pět let, přičemž je možno je přehodnotit a případně obnovit.

Provinční vikariáty

169. [Recommendatio] Doporučujeme, aby provinční vikariáty *CIDALC* budovaly vztahy s jinými provinciemi dané oblasti, aby tak byly zajištěny intelektuální a apoštolské potřeby těchto vikariátů.

170. [Exhortatio] Vybízíme pět provincií, jež působí v Karibiku, aby tam posílily svou přítomnost a nadále přispívaly k životu v této oblasti.

Studium

171. [Ordinatio] Na základě pokynů generálních kapitul v Římě (*AGK Řím 2010* 89–91) a Trogiru (*AGK Trogir 2013* 85) ohledně rozvíjení spolupráce nařizujeme sociovi pro intelektuální život, aby do příští generální kapituly uspořádal spolu s koordinátorem regentů studia setkání regentů v jednotlivých regionech.

172. [Exhortatio] Vybízíme provinciály a regenty, aby pro střediska institucionálního studia a také pro akademická centra pod bezprostřední jurisdikcí magistra řádu vybrali a připravili budoucí učitele s doktoráty, a to z důvodu naléhavé potřeby kvalifikovaných učitelů (*AGK Řím 2010* 86, 107).

173. [Exhortatio] Vybízíme provinciály a regenty, aby v institucionální formaci bratří posílili filosofický studijní program, který by přísně akademicky prezentoval starověkou, scholastickou a moderní filosofii a poskytl našim studentům intelektuální základ pro další studium a apoštolát.

174. [Commendatio] Doporučujeme, aby magistr řádu asistoval provinciím v oblasti Asie a Tichomoří při uskutečňování návrhu regentů a provinciálů této oblasti při setkání v Ho Či Minově Městě v únoru 2015, aby v Asii vzniklo středisko spolupráce v odborných studiích, jehož smyslem by bylo podpořit mezináboženský dialog mezi křesťanstvím a velkými náboženstvími Asie, zvl. hinduismem, buddhismem, konfucianismem a islámem.

175. [Exhortatio] Vybízíme socia pro intelektuální život a socia pro apoštolský život, aby rozvíjeli a posilovali intelektuální iniciativy v Číně za účelem tamní misie.

Instituce a konventy pod přímou jurisdikcí magistra řádu

176. [Commendatio] Doporučujeme, aby rektor *PUST* pořádal – striktně ve spolupráci s ostatními institucemi pod přímou jurisdikcí magistra řádu a pokud možno i s dalšími institucemi jako např. *IDEO* – každý druhý rok kurz stálé formace na téma dominikánské teologie a spirituality pro dominikány i nedominikány. Tento kurz se má konat v *PUST* a má být finančně soběstačný díky kurzovnému, cestovnému a poplatkům za ubytování a stravu (platí si sami účastníci).

177. [Ordinatio] Nařizujeme, aby profesori *PUST* a *École Biblique* dostávali každých pět let akademické hodnocení od příslušné akademické autority. Kromě toho mají být

uzavřeny smlouvy s dominikány i nedominikány vyučujícími na institucích pod přímou jurisdikcí magistra řádu. Tyto smlouvy mají obsahovat jasný seznam povinností a závazků, jež má daný profesor plnit, jak to již běžně funguje na teologické fakultě ve Fribourgu. Tento seznam povinností a závazků má sloužit jako základ pro hodnocení.

178. [Ordinatio] Nařizujeme, aby rektor a akademické autority *PUST* zrevidovali stávající status Institutu sv. Tomáše Akvinského, který je součástí *PUST*, a rozhodli o jeho pokračování nebo zrušení.

179. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu, aby si vyžádal od Kongregace pro katolické vzdělávání zrušení statutu *Convitto Internazionale san Tommaso d'Aquino* v Římě, aby konvent mohl být přeměněn v ubytovací zařízení pro laické studenty, řeholníky a kněze studující na *PUST*.

180. [Gratiarum actio] Děkujeme bratřím asignovaným do *Convitto Internazionale san Tommaso d'Aquino*, ffr. Luke Bucklesovi OP (rektoru), Paulu Murrayovi OP (spirituálovi) a Albertu Gladeovi OP (syndikovi) za jejich vynikající a dlouholetou službu.

181. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu a jeho socia pro intelektuální život, aby prozkoumali možnost založení studentátu pro anglicky mluvící bratry studenty v Římě, aby mohli mít institucionální formaci na *PUST*.

182. [Recommendatio] Doporučujeme, aby si *PUST* jmenovala vedoucího pro rozvoj a fundraising. Vyzýváme jak *PUST*, tak *École Biblique*, aby si vytvořily profesionálnější program fundraisingu.

183. [Commissio] Pověřujeme rektora *PUST*, aby sestavil komisi pro revizi stávajících statut univerzity (schválených *ad experimentum*) a uvážil jejich úpravy včetně možného většího zastoupení akademických autorit univerzity v *consiglio di amministrazione* (administrativní vedení univerzity). Větší zastoupení by mohlo zlepšit komunikaci mezi vedením a členy univerzity.

184. [Ordinatio] Nařizujeme, aby rektor *PUST*, ředitel *École Biblique* a převor *Albertina* po konzultaci s děkanem teologické fakulty ve Fribourgu předložili sociovi pro intelektuální život seznam míst, které je třeba na fakultách obsadit během příštích pěti let, s přesnými informacemi o tom, jaká kvalifikace se pro každé místo vyžaduje. Socius pak předá tyto informace provinciálům a regentům studia.

185. [Exhortatio] V návaznosti na pokyny generální kapituly v Trogiru (*AGK Trogir 2013 99*) vybízíme instituce pod bezprostřední jurisdikcí magistra řádu, aby posilovaly své vztahy s provinciemi, zvláště prostřednictvím kontaktů s provinciály a regenty studia, a více s nimi spolupracovaly, aby tak mohly být fakulty těchto institucí posíleny.

186. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu vytvořením institutu pod jeho bezprostřední jurisdikcí v Africe. Tento institut by měl rozvíjet dialog mezi teologií, různými africkými kulturami a nejrůznějšími tradičními náboženstvími Afriky.

187. [Exhortatio] Vybízíme bratry vyučující ve Fribourgu, aby pokračovali v hlubším dialogu s ostatními akademickými obory univerzity, jako je mezinárodní právo, ekonomie a medicína.

188. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu, aby jmenoval vikáře, který bude mít přímou zodpovědnost za konventy pod bezprostřední jurisdikcí magistra.

Spolupráce

189. [Declaratio] Vzhledem k tomu, že pro své kazatelské poslání v současném světě nemáme všechny potřebné zdroje ani odbornosti, abychom mohli sami rozvíjet všechny zamýšlené projekty, měli bychom podle vhodnosti spolupracovat s členy jiných větví dominikánské rodiny i s lidmi mimo dominikánskou rodinu. Taková spolupráce má být vítána nejen pro svoji nezbytnost, ale i proto, že může být obohacující pro všechny zúčastněné.

190. [Commendatio] Doporučujeme, aby bratři rozvíjeli různé cesty, jak by se jednotliví členové dominikánské rodiny, ale i další lidé mohli podílet na provinčních projektech, a aby zkoumali nové iniciativy, které by různé větve dominikánské rodiny zakládaly společně.

191. [Ordinatio] Nařizujeme, aby každá provincie určila a podpořila aspoň jednu oblast meziprovinční spolupráce.

192. [Recommendatio] Doporučujeme, aby provincie prozkoumaly, jakým způsobem se může meziprovinční spolupráce uskutečňovat v oblasti formace a studia.

193. [Exhortatio] Vybízíme provincie, které vstupují do meziprovinční spolupráce, aby si uvědomily, co všechno je potřeba k udržení podobných projektů a že je nutné zavázat se k jejich podpoře na delší dobu.

194. [Ordinatio] Nařizujeme, aby se v případě návrhu meziprovinční spolupráce vytvořil jasný plán, který by stanovil, jakým způsobem a v jakém časovém rozmezí se má společné dílo konat. Navržená spolupráce musí být stanovena písemně s uvedením zdůvodnění projektu, povinností všech zúčastněných, způsobu financování a časového horizontu. Na tomto plánu se ještě před jeho uskutečněním musejí shodnout příslušné provinční rady a další orgány, kterých se to týká. Písemná dohoda (smlouva) musí být podepsána a uchována v archivu obou provincií a dalších míst, která jsou do plánu zapojena.

195. Vybízíme provincie Hispánie a svatého Jana Křtitele v Peru, aby pokračovaly v probíhajícím procesu slučování provinčního vikariátu Svaté Růženy s provincií Peru dle lhůt určených oběma provinciemi. Zároveň povzbuzujeme provincie a viceprovincie, aby v koordinaci s provinciály Hispánie a svatého Jana Křtitele podporovaly dostupnost některých bratří schopných posílit apoštolskou službu v amazonském pralese, aby tak byla zajištěna přítomnost řádu u domorodců peruánské Amazonie.

Mezinárodní dominikánští dobrovolníci (DVI)

196. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu vyhledáním koordinátora *DVI*.

197. [Commissio] Pověřujeme koordinátora *DVI*, aby sestavil přehled činnosti tohoto hnutí při vysílání mladých lidí na různá místa, aby tak bylo možné zajistit dobrý a efektivní způsob fungování do budoucna. Tento přehled se má předložit ke schválení mezinárodní koordinátorce *DSI* a promotorovi pro laiky.

198 [Commendatio] Doporučujeme, aby bratři zapojení do projektů s dominikánskými dobrovolníky spolupracovali s koordinátorem *DVI*.

199. [Gratulatio] Gratulujeme bratřím francouzské provincie k založení *Dom&Go*.

Mezinárodní hnutí dominikánské mládeže (IDYM)

200. [Gratulatio] Gratulujeme Mezinárodnímu hnutí dominikánské mládeže k jeho práci podporující poslání řádu mezi mládeží po celém světě v součinnosti se všemi větvemi dominikánské rodiny a k úsilí uskutečňovat charisma řádu ve své organizaci i aktivitách.

201. [Ordinatio] Nařizujeme, aby v těch provinciích, kde je hnutí přítomno, ve shodě se statuty schválenými magistrem řádu provinciál jmenoval jednoho bratra promotorem *IDYM*. Tento bratr ať spolupracuje s místním hnutím a s dalšími členy dominikánské rodiny na zajištění formace a duchovních potřeb hnutí a pomáhá mu uskutečňovat jeho poslání.

202. [Recommendatio] Doporučujeme, aby tam, kde je hnutí přítomno, se jeho zástupce stal plnoprávným členem místní nebo regionální rady dominikánské rodiny.

Sdělovací prostředky

203. [Gratiarum actio] Děkujeme těm bratřím v různých provinciích, kteří se v posledních letech snažili pracovat s novými formami sociálních médií a podpořili tak misií řádu v oblasti nových forem komunikace v současném světě.

204. [Commissio] Pověřujeme promotora pro sdělovací prostředky, aby sestavil tým se třemi provinčními promotory pro sdělovací prostředky, kteří by spolupracovali hlavně na zajištění efektivní správy řádových webových stránek.

5. KAPITOLA: ŽIVOT BRATRŮ: SPOLEČNÝ ŽIVOT A ŘÍZENÍ

Od bratrství k poslání

205. [Declaratio] Náš život následování Krista po příkladu svatého Dominika je životem kontemplace Božího Slova a apoštolského bratrství, jež se uskutečňuje v každé komunitě s jejími dary i slabostmi. Toto bratrství má kořeny v poslušnosti vůči apoštolskému poslání a ve společném uskutečňování tohoto poslání, jehož prvotní podmínkou je sdílení našich očekávání, charismat, osobních dispozic a materiálních dober.

206. [Exhortatio] Toto apoštolské bratrství se uskutečňuje díky komunitnímu projektu, jehož účinné a realistické vypracování musí brát v potaz následující předpoklady:

1) Solidaritu – jakožto vzájemné uznání potřeb a darů každého, jež je základní charakteristikou bratrské a apoštolské komunity. Komunitní projekt tedy musí být konkrétním projevem závazku k životu ve společenství a starosti o spásu duší.

2) Subsidiaritu – jakožto prostředek růstu v zodpovědnosti, jenž je nutný, aby náš bratrský život i apoštolská činnost byly projevem zodpovědné svobody. Z toho důvodu má komunitní projekt ocenit charismata a možnosti každého.

3) Demokracii – jakožto prostředek společného řízení komunity.

Tyto tři předpoklady by měly nejen zabránit uzavření komunity do sebe, ale také umožnit podporu komunitního projektu zaručujícího kreativní apoštolskou vitalitu.

Nástroje pro účinný komunitní projekt

207. [Declaratio] Od kapituly v Oaklandu (1989), jež zavedla výraz „komunitní projekt“, až po dopis magistra řádu v září 2015 se generální kapituly vracely k nutnosti komunitních projektů a připomínaly, jako při kapitule v Mexiku, že se jedná o nástroj, který umožňuje využít pozitivní aspekty napětí mezi bratrským životem a posláním (AGK Mexico 1992 39, AGK Caleruega 1995 44, AGK Boloña 1998 127–132). Komunitní projekt je totiž dobrým prostředkem jak k uplatnění solidarity a dialogu, tak i k usnadnění poslušnosti a výkonu autority převora s tím, že samozřejmě platí, že i bratři pracující v rozdílných sektorech mohou spojit své úsilí v realizaci komunitního projektu, který společně sestavili.

208. [Declaratio] Přestože je význam komunitního projektu často připomínán, není tato idea v komunitách ani u bratří dostatečně integrována. Hlavním důvodem je fakt, že akta kapitul (generálních i provinčních), ale i dopisy magistra řádu nejsou náležitě zohledňovány. Přijetí a kontextuální četba těchto dokumentů jsou zjevně nedostatečné.

209. [Ordinatio] Nařizujeme, aby každá komunita před vypracováním svého komunitního projektu přistoupila v rámci kapituly k analýze kontextu a současných sil. Všichni bratři budou dbát na to, aby rozvíjeli cit sounáležitosti s komunitou, ve které na

prvním místě vytvářejí církev Boží, povolanou, aby ve světě jejich kázáním rostla (srov. LCO 3 § II). Díky pravidelnému svolávání kapituly a jejímu účinnému vedení (srov. *AGK Řím 2010* 80) bude hrát převor, do jehož zodpovědnosti náleží „podporování bratrského, řeholního a apoštolského života“ (srov. LCO 299, 1), zásadní roli pro úspěch komunitního projektu.

210. [Commendatio] Komunitní projekt musí dbát na harmonii dominikánského života zahrnující poslání, kvalitu života modlitby, čas na osobní studium, jakož i na ostatní aspekty řeholní observance (srov. LCO 1, IV).

Násilí a konflikty ve společenství

211. [Congratulatio] Kapitula vyjadřuje svou starost, blízkost a ocenění všem členům dominikánské rodiny, kteří žijí coby Kristovi svědkové v kontextu násilí, nebezpečí a pronásledování.

212. [Exhortatio] Jelikož je svědectví bratrské komunity prvním kázáním proti násilí ve světě, povzbuzujeme komunitu, aby ve svých ročních programech počítaly s pravidelnými kapitulami smíření (*AGK Trogir 2013* 66), jež nám poskytnou příležitost řešit ničivé konflikty v našich komunitách. Násilí v našich komunitách není totiž nikdy přijatelné.

Kanonické vizitace jakožto nástroj řízení

213. [Declaratio] Aby mohla nést ovoce, měla by se kanonická vizitace konat v atmosféře vzájemného naslouchání a dialogu, který bere v potaz kontext, v němž každý bratr žije, a také požadavky specifické pro náš demokratický charakter.

214. [Commendatio] S ohledem na akta generálních kapitul v Providence (č. 457) a Římě (č. 222–225) kanoničtí vizitátoři kromě individuálních setkání s bratry prodiskutují s komunitní kapitulou alespoň ideje budoucího závěrečného dopisu. Poslední závěry ovšem přísluší vizitátorům. V případě vizitací magistra řádu bude tato diskuze vedena s provinční radou.

215. [Commissio] Provinciál prodiskutuje s bratry shromážděnými na kapitule proces vytvoření komunitního projektu a zhodnotí jeho efektivitu během své druhé kanonické vizitace (srov. LCO 311).

216. [Commendatio] Pro zajištění efektivnosti kanonických vizitací provinciálů doporučujeme každé provincii, aby do svých statutů vložila schéma, jež by mělo být při vizitacích dodržováno.

217. [Ordinatio] Ať je ustanoveno roční provinční či regionální setkání převorů svolané provinciálem, aby byly usnadněny výměny zkušeností a uplatnění akt generálních a provinčních kapitul. Toto roční setkání ať je zakotveno ve statutech provincie.

Potřeba formace v různých typech dialogu

218. [Exhortatio] Zveme bratry k zamýšlení se nad články o dialogu v aktech generálních kapitul počínaje generální kapitulou v Avile (1986) a v LCO.

219. [Exhortatio] Vybízíme provincie, aby připravily směrnice k vedení dialogu, zvláště ve formaci, ať už se jedná o dialog mezi bratřími, mezikulturní a mezináboženský dialog, dialog s lidmi mimo církev, se současným světem vědy a ekonomie, nebo o dialog mezi teologií a pastorcí.

220. [Recommandatio] Doporučujeme sociovi pro intelektuální život, aby ve spolupráci se sociem pro apoštolský život a promotorem pro Iustitia et Pax podporoval organizování přednášek a setkání, jež by pomáhaly formaci pro ekumenický a mezináboženský dialog. Tyto iniciativy se budou obracet především na bratry ve formaci, aby společně prožili intelektuální reflexi i konkrétní zkušenost a byli připraveni čelit fundamentalistickým sklonům v dnešním světě (*AGK Bogota 2007* 83, 102; *AGK Řím 2010* 162, 165; *AGK Trogir 2013* 96, 111).

Rovnováha mezi konventy a domy

221. [Commendatio] Co se týče č. 167 o poměru mezi konventy a domy, předkládáme k úvaze následující body, které mají vedle LCO pomoci identifikovat výhody a nevýhody existence konventů a domů, rozlišit nejlepší poměr mezi nimi a umožnit analýzu i dobré rozhodování do budoucna:

1) Konventy umožňují řeholní život, ale velké konventy mohou vést k omezení kreativity bratří a k pasivitě v apoštolátu. Závist a sklon spokojit se s průměrností mohou aktivnější a kreativnější bratry odradit.

2) Domy omezují demokratickou kvalitu řízení, např. proto, že představení nemohou být voleni.

3) Počet bratří v komunitě není tak důležitý jako kvalita bratrského a apoštolského života.

4) Jaké jsou ekonomické podmínky fundace? Je možné finančně udržet velkou komunitu v určitém společenském prostředí?

5) Je na určitém místě dost pastoračních a apoštolských požadavků na to, aby tam byla velká komunita? Máme tam farnost? Jaké jsou tam apoštolské výzvy?

6) Jak velká komunita nejlépe napomáhá bratrské spolupráci a brání individualismu?

7) Při zakládání komunit je třeba vzít v úvahu osobní kvality a úroveň lidské zralosti konkrétních bratří.

8) Konventy a domy provincie jsou strukturami jejího života a poslání. Jak konventy, tak domy by měly účinným a zralým způsobem rozvíjet dominikánské charisma a neomezit se na nejnižšího společného jmenovatele.

9) Ve zvláštních případech lze žádat kurii o dispens (např. velikost formační komunity).

Staří bratři

222. [Declaratio] Každá komunita má pečovat o staré bratry. Jejich zapojení ve službě církvi a řádu zosobňuje naši historii (srov. *AGK Bogota 2007*, 173–175).

223. [Commendatio] Žádáme, aby všechny entity řádu dbaly o to, aby staří bratři mohli zůstat na místě svého obvyklého života a mohli se podílet na aktivitách odpovídajících

jejich možností. Každá entita má dle svého kontextu zajistit, aby existoval jeden či více konventů přizpůsobených pro starší bratry, včetně pomoci profesionálů, bude-li to třeba.

224. [Exhortatio] Pro tento účel mohou být vyvinuty iniciativy spolu s jinými kongregacemi a dalšími typy institucí, aby tak byla k dispozici místa ve specializovaných prostředích k prospěchu bratří, kteří se už o sebe nemohou postarat.

225. [Ordinatio] Je nezbytné, aby každá entita zajistila finanční prostředky, fondy vytvářené v dlouhém či středním horizontu, k zabezpečení na stáří.

226. [Commendatio] Prodlužování života i jeho poslední etapy vzbuzují četné otázky, jež si často žádají citlivé odpovědi. Proto je důležité, aby entity vystavené této problematice upřesnily ve svých statutech podmínky, které umožní příslušné autoritě učinit nutná rozhodnutí. Tyto podmínky by měly brát v potaz úctu k vůli bratří vyjádřené pokud možno písemně, dále pak lékařské možnosti, které daná situace nabízí, legislativní požadavky dané země a kulturní zvyky dané entity.

227. [Exhortatio] V případě, že je třeba naléhavě přemístit do zdravotnického zařízení bratra, který s tím nesouhlasí, je vhodnější, aby se o nutnosti takového rozhodnutí pokusil bratra přesvědčit spíše provinciál než převor.

228. [Commendatio] Doporučujeme, aby provinciál dohlížel na to, zda podíl starších bratří v komunitách, zvláště formačních, dané komunitě prospívá a pomáhá jí uskutečňovat její poslání. V určitých situacích bude muset přijímat obtížná rozhodnutí o asignacích vzhledem k obecnému dobru a poslání komunity.

229. [Commendatio] Jestliže je bratr ze zdravotních důvodů mentálně neschopen účasti na kapitule, a tedy i hlasování, převor prodiskutuje věc s konventní radou a poté se obrátí na vyššího představeného, který o věci rozhodne (LCO 373.6).

Identita a poslání bratří spolupracovníků

230. [Commendatio] Požadujeme, aby Koordinační komise pro realizaci studie o dominikánských bratřích spolupracovnících (*Coordinating Committee for Implementing the Dominican Cooperator Brothers Study*) připravila pro příští generální kapitulu (2019) text, jenž by definoval identitu a poslání bratří spolupracovníků v řádu. Ať je tento text takový, aby ho tato kapitula mohla začlenit do LCO jako zvláštní část.

Beatifikace fr. Marie-Josepha Lagrange

231. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu, aby požádal všechny provincie, aby pomohly toulouské provincii vybudovat fond, který bude mít za úkol podporu kauzy blahorečení fr. Marie-Josepha Lagrange.

6. KAPITOLA: POVOLÁNÍ A OBNOVA

Podpora a péče o vlastní povolání

232. [Declaratio] Svou přirozeností kazatele se bratr dominikán nachází v trvalé formaci, v neustálém procesu integrace podstatných prvků našeho charismatu tváří v tvář výzvám kázání, jimž musí v závislosti na místě a času čelit. Tento proces formace zahrnuje také asimilaci těchto hodnot v každé etapě života kazatele, jakožto neustálý proces formace a obnovování našeho vlastního povolání (srov. *AGK Řím 2010* 200; *AGK Trogir 2013* 125).

233. [Exhortatio] Povzbuzujeme všechny bratry, aby přijímali zodpovědnost za podporu a péči o vlastní povolání, podporovali a uznávali spolubratry v jejich životě i aktivitách a napomáhali zajištění příhodného času a prostoru pro komunitní procesy smíření, aby se zabránilo izolaci a postupné ztrátě horlivosti v povolání (srov. *Relatio 2016*, 58–60).

234. [Exhortatio] Povzbuzujeme všechny bratry, aby vytvářeli prostor vhodný pro smířování. Připojujeme se k posledním generálním kapitulám (*AGK Trogir 2013* 66, *AGK Řím 2010* 62.5) a vybízíme všechny komunity, aby se postavily čelem k této skutečnosti a pravidelně konaly smíření mezi bratry. Ať je v komunitním projektu do období duchovních cvičení zařazeno i slavení liturgie smíření.

Podpora a vedení nových povolání

235. [Declaratio] Prohlašujeme, že je naléhavě nutné podporovat nová povolání do různých větví řádu. Všichni bratři mají takovou podporu považovat za prioritní. Proto „povzbuzujeme zvláště nejmladší bratry, aby více pracovali s mládeží, a zveme celou dominikánskou rodinu, zvláště mnišky prostřednictvím jejich modlitby, ke spolupráci na podpoře povolání. Povzbuzujeme též naše komunity, aby viditelně žily všechny dimenze dominikánského života v jejich bohatství“ (*AGK Řím 2010* 188, srov. *RFG*, 96).

Podpora povolání

236. [Declaratio] Prohlašujeme, že podpora povolání zahrnuje jak starost o nová povolání, tak i obnovování a stálé ožívování povolání všech bratří coby kazatelů evangelia. Uvědomujeme si, že naše láskyplná odpověď na Boží povolání k dominikánskému životu si žádá trvalé obnovování. Proto jsou všichni bratři povolání nejen k podpoře povolání nových kandidátů, ale i svých vlastních povolání. Mladé lidi zveme do řádu, neboť s nimi chceme sdílet dominikánské povolání, jež máme tak rádi a ceníme si ho. Dominikánské charisma pro ně bude natolik přitažlivým voláním, nakolik v nás zachytí radost z věrného žití všech aspektů našeho života: modlitby, společného života, studia a apoštolátu. Bratři obnovují své povolání žitím různých dimenzí společného života a účastí na duchovních cvičeních, programech obnovy i těch, které jsou součástí jubilejního roku. Promotora pro povolání je tedy třeba chápat jako „promotora pro nová povolání“. Jelikož je „každá dominikánská komunita školou kázání a komunitou v procesu formace“ (*RFG*, 57), jsou hlavními promotory našich vlastních povolání promotor pro trvalou formaci a bratři ve vedení našich komunit.

237. [Exhortatio] Vyzýváme a povzbuzujeme všechny bratry, aby úsilí o podporu nových povolání doprovázeli svojí modlitbou za povolání. Jsou totiž nutná, aby řád mohl plně pokračovat v plnění svého poslání v církvi.

238. [Exhortatio] Vyzýváme vyšší představené, aby iniciovali projekty spolupráce zaměřené na povolání, aby byli odvážní a energicky podporovali nová povolání k dominikánskému životu s uznáním, že to jsou dary od Boha pro poslání řádu (*AGK Trogir 2013 148*).

239. [Exhortatio] Vyzýváme bratry, aby horlivě obnovovali svá povolání a podporovali „kulturu pohostinnosti“, jež usnadňuje přijímání kandidátů k účasti na životě komunity participací na rozličných komunitních aktivitách, jako je liturgický život, stolování, rekreace apod. (*RFG 79*). Povzbuzujeme také bratry k podpoře povolání pro kontemplativní sestry.

Podpora nových povolání

240. [Ordinatio] Vyzýváme řádové provincie, aby jmenovaly provinčního promotora pro povolání, jehož hlavní službou bude podpora nových povolání a koordinace takových aktivit v provincii (srov. *RFG 97n*; *AGK Trogir 2013 147*).

241. [Exhortatio] Vyzýváme promotory pro nová povolání, aby svědomitě uskutečňovali následující úkoly, jež jsou v pastorační povolání zásadní (srov. *RFG, 99*):

- 1) Příprava materiálů propagujících povolání, jako jsou farní listy, informační bulletiny, letáky, pohlednice s řádovými světci, a také modlitby, knihy, podpora v médiích a na internetu apod.
- 2) Práce s mladými, tedy duchovní obnovy zaměřené na povolání, setkávání skupin mladých, pastorační mládeže, kaplanská služba ve školách a na univerzitách či účast na setkání o povoláních v seminářích.
- 3) Motivování bratří k vytváření pohostinné atmosféry přijetí.
- 4) Pomoc mladým v rozlišování povolání a duchovní doprovázení těch, kdo se rozhodnou vstoupit do řádu, až do jejich přijetí (*RFG 100.105*).
- 5) Spolupráce s dalšími entitami a dominikánskou rodinou.

242. [Exhortatio] Vyzýváme představené, aby jmenovali místního promotora pro povolání, jenž bude mít za úkol asistovat provinčnímu promotorovi v podpoře a koordinaci místních aktivit týkajících se podpory povolání.

Proces formace

243. [Gratiarum actio] Děkujeme magistrovi řádu, že na žádost generální kapituly (*AGK Trogir 2013 132*) vypracoval nové *RFG*.

244. [Ordinatio] Schvalujeme oficiální text *RFG*, jenž byl na kapitule prezentován, a žádáme magistra řádu o jeho promulgaci.

245. [Commissio] Doporučujeme provinciálům a viceprovinciálům, aby provedli revizi *RFP* a aktualizovali kritéria organizace, vývoje a hodnocení procesu základní formace

s užitím revidovaných kritérií obsažených v nové *RFG* a se zohledněním následujících prvků:

- 1) Péče o formační komunity, jež mají skutečně reprezentovat apoštolský a kontemplativní život řádu.
- 2) Upravení kritérií pro podporu, doprovázení a rozlišování nových povolání s oporou v hlavních liniích a cílech plánu života a poslání provincie.
- 3) Nabízení příležitostí lépe poznávat realitu provincie během doby základní formace.
- 4) Podpora získávání zkušeností mimo provincii v době základní formace za účelem objevování, konfrontování a setkávání se s jinou kulturou, jazykem, životem církve a způsobem bytí bratra kazatele.
- 5) Plánování doplňkových studií.
- 6) Úloha formační rady na místní a provinční úrovni jako prostoru pro koordinaci, hodnocení a upevnění kontinuity různých fází formace.
- 7) Vztah mezi formační radou a orgány animace a podpory apoštolského působení provincie strvalou péčí o to, aby perspektiva „formování kazatelů“ byla kontextualizována.
- 8) Formování formátorů, jejich doprovázení během výkonu jejich funkce a pořádání setkání s formátory jiných provincií.
- 9) Proces formace bratří spolupracovníků, jež je přizpůsoben a integrován do procesu základní formace všech bratří.
- 10) Zahrnutí programu studia pro bratry spolupracovníky, jež by byl v souladu jak s osobními kvalitami bratří, tak i potřebami řádu (srov. *AGK Trogir 2013* 150nn).

Počáteční formace

246. [Exhortatio] Povzbuzujeme vyšší představené, aby vytvářeli solidní formační komunity složené ze zralých bratří a schopných formátorů, v nichž jsou každodenní zkušenosti ryzího dominikánského života sdíleny v úctě a harmonii, se schopností překonávat osobní konflikty, aby tak bratři ve formaci mohli dozrávat ve svém povolání.

247. [Exhortatio] Žádáme vyšší představené, *socia* pro formaci a *socia* pro intelektuální život, aby za účelem zajištění dobré formace pro mladé a konsolidace poslání řádu:

- 1) uzavíraly dohody o solidaritě a pomoci s jinými provinciemi, jež mají těžkosti se zajišťováním základní formace, komplementárních studií a formace formátorů;
- 2) organizovali spolupráci mezi provinciemi, aby noví bratři měli příležitost poznat v prvních letech různé podoby řádu, různé církevní, dominikánské, apoštolské a intelektuální kultury.

248. [Admonitio] Připomínáme vyšším představeným, magistrům a bratřím zodpovědným za formaci, aby se věnovali především osobnímu doprovázení bratří ve formaci se zřetelem na poznávání a rozlišování jejich povolání a často zvali zkušené bratry a odborníky na řeholní život.

Trvalá formace

249. [Declaratio] Oznamujeme, že trvalá formace není určena pouze pro získávání pastorálních a teologických znalostí, ale je také formováním lidského rozvoje bratří, zvláště v průběhu stárnutí, s cílem lépe integrovat znalosti i schopnosti a přispívat tak

k podpoře bratrských pout a hlásání evangelia (srov. *AGK Trogir 2013*, 125; *RFG 173n*, 190–196).

250. [Exhortatio] Vybízíme vyšší představené, aby podporovali profesionální přípravu bratří v oblastech, jako jsou knihovnictví, archivnictví, ekonomie, administrativa, fundraising, účetnictví, finance apod., aby tak mohli pomáhat institucím řádu.

251. [Recommendatio] Doporučujeme, aby vyšší představení či regenti studií navštěvovali alespoň jednou ročně bratry asigované z důvodu studia do jiné entity a mohli tak vyhodnotit pokrok v jejich studiu, integraci a účasti na životě místní komunity.

252. [Exhortatio] Vybízíme představené, aby umožňovali bratřím využívat sabatická období, aby si mohli, ať už v řádových či jiných centrech, odpočinout, uskutečnit duchovní obnovy, poutě, studia apod., a tak obnovit své povolání.

253. [Commendatio] Doporučujeme představeným, aby ve spolupráci s promotorem pro trvalou formaci organizovali animační programy pro starší bratry, včetně studia v humanitních, náboženských, apoštolských a duchovních oblastech, s cílem povzbudit život a vzájemné poznání všech bratří, starších i mladších.

254. [Exhortatio] Vyzýváme každého bratra, aby se přiměřeným způsobem života připravil na své stáří, tím, že se bude duchovně i kulturně formovat, aby tuto životní etapu lépe prožil. Vyzýváme také každou komunitu, aby do programu stálé formace zařadila úvahy o „umění stárnout“ a jeho dopadech na osobní i komunitní život.

255. [Ordinatio] Uznáváme zodpovědnost za to, že jsme coby služebníci církve povinni přistupovat k lidem svěřeným do naší pastorační péče s co největší ohleduplností a vědomím jejich důstojnosti. Litujeme, že v minulosti došlo k zneužívání nezletilých. Prikazujeme všem bratřím a zejména těm, kdo jsou zodpovědní za povolání a formaci, aby v okamžiku, kdy je třeba rozlišovat povolání, dělali maximum pro ochranu osob, zvláště dětí a mladých, před nevhodným a poškozujícím chováním. (srov. *RFG*, 18; *AGK Boloňa 1998* 90; *AGK Providence 2001* 348–349; *AGK Trogir 2013* 142).

Spolupráce s dominikánskou rodinou

1) vytvořit *komisi formátorů* ze všech větví dominikánské rodiny složenou z magistrů a zodpovědných za formaci v jejích různých etapách. Cílem je pracovat dohromady na společných projektech formace a vzájemně si pomáhat;

2) ustanovit *společnou skupinu podpory povolání* s cílem podporovat a pečovat o nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny;

3) jak to jen bude možné *pracovat společně na stálé formaci* pomocí setkání, duchovních cvičení, kurzů, společného slavení atd.;

4) propagovat společenství dominikánských laiků, růžencových bratrstev a dominikánské mládeže při jednotlivých řádových komunitách, a to, je-li to možné,

v doprovodu bratří nebo sester řádu. V případě, že již existují, pomoci s jejich formací a šířením mezi věřícími.

257. [Commendatio] Doporučujeme magistrovi řádu, aby se ve spolupráci s generálním promotorem pro mnišky staral o přítomnost rozjímavých sester v historických klášterech řádu ve Španělsku (Caleruega, Segovia a Santo Domingo el Real v Madridu), aby tak mohly nadále zářit svým duchovním a komunitním životem (*AGK Providence 2001 325*).

258. [Commissio] Doporučujeme magistrovi řádu, aby s pomocí generálního promotora pro mnišky podporoval setkání s jednotlivými bratry asistenty různých federací kontemplativních dominikánských mnišek. Cílem je lepší doprovázení mnišek a zabezpečení nových úkolů, které jsou jim podle posledních norem vydaných Svatým stolicem předkládány.

Poděkování

259. [Gratiarum actio] Generální kapitula děkuje všem formátorům za dobrou práci v poslání, které je jim svěřeno v oblasti výchovy bratří kazatelů.

260. [Gratiarum actio] Děkujeme všem bratřím, kteří se s velkorysostí a vynalézavostí starají o to, aby byly zajištěny dobré vztahy mezi různými generacemi a také péče a pozornost vůči starším a nemocným bratřím.

261. [Gratiarum actio] Oceňujeme bohatství apoštolského a evangelního svědectví jednotlivých větví dominikánské rodiny ve službě posvátného kázání a děkujeme za bratrství, svědectví a společný apoštolát.

262. [Gratulatio] Blahopřejeme bratřím, kteří na lokální úrovni pořádají a účastní se formačních programů, jako jsou „Setkání studentů CIDALC“, „Společný studijní program“, „Kurz formátorů“ a „Konference o vedení“ v tichomořské Asii. Takové programy pomáhají vstřípnit našim bratřím ducha spolupráce, a proto je povzbuzujeme, aby v nastoupeném díle pokračovali.

263. [Gratulatio] Blahopřejeme generálnímu koordinátorovi řádového jubilea a všem, kdo s ním spolupracovali při pořádání pouti „Po stopách svatého Dominika“ určené řádovým studentům (*AGK Trogir 2013 61.8*), díky níž mohli prožít apoštolskou zkušenost svatého Dominika. Děkujeme také sestřím, které se připojily k této bratrské dominikánské cestě.

7. KAPITOLA: DE CONSTITUTIONIBUS ET ORDINATIONIBUS

264. – 336. [Legislativní texty upravující znění konstitucí jsou zapracovány do aktualizovaného vydání českého překladu LCO 2017.]

Nařízení

Obnovujeme následující nařízení předchozích generálních kapitul:

Oficiální jazyky

337. Oficiálními jazyky řádu jsou pro svůj mezinárodní charakter angličtina, španělština a francouzština. Tyto jazyky budou užívány ve všech dokumentech řádu a magistra řádu. Bude se jimi hovořit na generálních kapitulách. Pro právní texty zůstává jazykem latina (B 200).

Formace v administrativě

338. Nařizujeme, aby moderátor studií zorganizoval zavedení semináře či kurzu praktické ekonomické správy pro studenty během jejich institucionálních studií (B 224).

LCO

339. Nařizujeme, aby se změny v LCO rychle objevily na řádových webových stránkách (srov. K 241).

Zpráva syndika

340. Nařizujeme, aby v tom roce, kdy se shromažďujeme na generální kapitule, magistr řádu se svou radou schválil zprávu syndika řádu poté, co ji ekonomická rada řádu prostuduje, provede její analýzu a doporučí ji. Tato zpráva ať je předložena generálnímu shromáždění kapituly spolu se zprávou magistra (R 243).

Bratři, kteří opakovaně odmítají předávat svůj příjem komunitě

341. Nařizujeme, aby všichni provinciálové a provinční vikáři se svými radami v souladu s LCO 32 § II určili a dodržovali normy, jimiž je třeba se řídit v případě bratří, kteří i přes bratrské napomenutí opakovaně odmítají odevzdávat své příjmy komunitě (srov. K 238, T 75).

Bratři žijící mimo komunitu

342. Nařizujeme, aby všichni provinciálové a provinční vikáři každý rok revidovali situaci bratří, kteří žijí delší čas mimo komunitu, a to s ohledem na konstituce řádu a kanonické právo (T 76).

Promotoři pro sdělovací prostředky

343. Vzhledem k tomu, že internet není jen technickým prostředkem komunikace s vlastními technickými požadavky, ale i nové komunikační pole požadující nové formy a

způsoby, nařizujeme provinciím, aby jmenovaly promotora pro sdělovací prostředky s primárním úkolem podporovat a koordinovat na úrovni provincie iniciativy v této oblasti. Každý promotor pro sdělovací prostředky má o své designaci informovat Generální kurii, aby byl přijat do větší sítě „Řád kazatelů pro technologii, informaci a komunikaci“ (OPTIC) spravované generálním promotorem pro komunikaci (T 115).

Statuta vikariátů

344. Vzhledem k LCO 362 § IV a LCO 384 § II nařizujeme, aby magistr řádu při schvalování akt provinčních kapitul dohlédl na to, aby statuta vikariátů zaručovala vikariátům potřebnou autonomii vzhledem k odlišným kulturním a hospodářským podmínkám, a přitom aby co nejúčinnějším způsobem zajišťovala vikariátům náležitou péči a pomoc v jejich misijním působení (srov. T 168).

Jmenování provinčního promotora pro laická sdružení nebo řeholního asistenta

345. Nařizujeme, aby v případě, že provinciál chce jmenovat provinčním promotorem pro laická sdružení anebo řeholním asistentem pro jedno nebo více sdružení někoho, kdo není pod jurisdikcí bratří řádu, se tak stalo jen po předchozím písemném souhlasu příslušné autority. Žádáme rovněž magistra řádu, aby tuto podmínku vložil do pravidel laických sdružení (T 187).

Směrnice dominikánských laiků

346. Nařizujeme, aby národní nebo provinční směrnice dominikánských laiků schvaloval provinciál se svou radou v příslušné(-ých) provincii(-ích), v nichž jsou tyto entity zakládány (T 188).

Stálá komise pro podporu studií

347. Nahrazujeme nařízení generální kapituly v Římě (2010) č. 97–100 následujícími:

Nařizujeme, aby se Stálá komise pro podporu studií v řádu ujistila, že akademická a výzkumná centra vypracovávají strategické plány, a aby zhodnotila jejich uskutečňování. [R 97]

Nařizujeme, aby členy Stálé komise pro podporu studií v řádu byly:

- 1) socius magistra řádu pro intelektuální život, prezident komise;
- 2) koordinátoři regentů různých regionů utvářejících řád, navrnutí regiony a potvrzení magistrem řádu na dobu šesti let;
- 3) zástupce akademických institucí pod přímou jurisdikcí magistra řádu, jmenovaný magistrem řádu;
- 4) dva jiní členové jmenovaní magistrem řádu, z nichž pokud možno alespoň jeden má vazbu na naše univerzity. [R 98, vyjma č. 2]

Nařizujeme, aby členové Stálé komise pro podporu studií v řádu jmenovaní magistrem řádu byly jmenováni na šest let. [R 99]

Nařizujeme, aby Stálá komise pro podporu studií v řádu asistovala magistrovi řádu a sociovi pro intelektuální život v následujících oblastech:

- 1) plánování a rozdělení lidských a finančních zdrojů řádu v oblasti studií;
- 2) podpora formace budoucích profesorů;
- 3) uskutečňování nové *Ratio studiorum generalis*;
- 4) příprava zprávy o životaschopnosti center studií v řádu před každou generální kapitulou;
- 5) pomoc s přípravou zprávy, kterou má socius pro intelektuální život předkládat na generální kapitule, a vypracování návrhů, jež mají být na kapitule představeny.
- 6) ověření stavu publikací závisejících na magistru řádu a uskutečňování politiky publikování a šíření;
- 7) další úkoly, které si bude žádat *Ratio studiorum generalis*. [srov. R 100]

Ochrana

348. Nahrazujeme nařízení generální kapituly v Římě (2010) č. 236 následujícím:

Uvědomujeme si, že účinná ochrana dětí a dalších zranitelných osob a snaha zajistit jim lidský a duchovní rozvoj v souladu s důstojností lidské osoby jsou integrální součástí evangelního poselství, jež jsme povoláni hlásat (srov. Papež František, *Chirograph for the Establishment of the Pontifical Commission for the Protection of Minors*, Zákon o ustanovení Papežské komise pro ochranu nezletilých ze dne 22. března 2014).

Protože chceme být kazateli smíření a uzdravení, jež se nacházejí v Kristu (LCO 2 § I), nařizujeme následující:

- 1) Provinciálové mají zajistit formaci bratří k tomu, aby naše chování bylo bezpečné, aby riziko zneužití bylo co nejmenší a ochota zodpovídat se co největší (v případě stížnosti). Tato výchova má začít už v období počáteční formace a má být pravidelně obnovována v souladu s programy, které nabízejí diecéze nebo konference řeholních představených. Kde takové programy neexistují, ať provincie použijí některý vhodný program jiné dominikánské entity.
- 2) Provinciálové a jejich rady musejí zajistit, aby každá provincie měla stanoveny jasné postupy včetně jednotlivých kroků, jak zajistit bezpečné prostředí, pastorační péči a jak reagovat na obavy ze zneužívání a na případné stížnosti. Tyto postupy ať odpovídají normám kanonického i občanského práva. Je třeba chránit a dodržovat jak práva těch, kdo si stěžují, tak i obviněných bratří.
- 3) Tyto postupy je třeba pravidelně revidovat. Revidované postupy se mají vždy rozeslat všem bratřím provincie a jeden výtisk se má poslat magistrovi řádu.

Seznam provincií a viceprovincií řádu

349. [Commissio] Pověřujeme generální kurii, aby aktualizovala dodatek LCO č. 12 (seznam provincií a viceprovincií řádu).

Změny v dodatcích LCO jakožto nezbytný důsledek restrukturalizace

350. [Commissio] Pověřujeme generální kurii, aby zanesla do dodatků LCO nezbytné textové změny týkající se restrukturalizace generálních, regionálních a provinčních vikariátů.

Viceprovincie nesplňující požadavky

351. [Declaratio] Prohlašujeme, že zbývající generální vikariáty, jež zatím nemají trvalý status, se mají řídit normami pro viceprovincie nesplňující požadavky LCO 257 § I, až do doby, kdy se pro ně najde trvalé řešení.

Asignace do konventů vikariátu

352. [Declaratio] V souladu s LCO 270 § I prohlašujeme, že asignace je jmenování bratra do provincie nebo do konkrétního konventu. Jelikož se jedná o vnitřní strukturu provincie, nelze asignovat bratra do provinčního vikariátu, ale jen do některého konventu tohoto vikariátu. *Per se*, autorita asignovat bratra do konventu, který je součástí vikariátu, náleží provinciálovi.

Provinciál se nicméně může rozhodnout, že autoritu asignovat bratra do některého konventu vikariátu deleguje na provinčního vikáře, na jehož moudrém uvážení bude, do kterého konventu bratra asignuje. Takové delegace se mají dávat písemně, se jménem bratra, o jehož asignaci se jedná. Je možno použít následující formuli:

Bratr N.N., provinciál provincie N., našemu drahému bratru N.N., provinčnímu vikáři vikariátu N.:

Vzhledem k potřebám provincie a vašeho vikariátu a k užitečnosti v Kristu našeho bratra N.N. jsem pojal úmysl uvolnit ho pro službu v řečeném vikariátu.

Proto mocí tohoto listu deleguji na Tebe autoritu odvolat asignaci řečeného bratra N.N. v konventu (či domě) jeho nynější asignace a asignovat ho prostě do konventu nebo domu ve vikariátu N. podle Tvého moudrého uvážení, a to do tří měsíců od datace tohoto listu.

Dále Ti ukládám, abys po právoplatné asignaci přijal našeho bratra vlídně a jednal s ním s láskou.

Dáno v N., v konventě N., pod pečetí provincie, ... dne měsíce ..., léta Páně ...

(razítko provincie)

Bratr N.N., O.P. Reg.

provinciál

Bratr N.N., O.P.

sekretář

Reg. Pag.

List s asignací by měl zmínit delegaci od provinciála takto:

Bratr N.N., provinční vikář vikariátu N., delegovaný bratrem N.N., provinciálem provincie N., našemu drahému bratru N.N.:

Vzhledem k potřebám provincie... (jako v LCO dodatek 13A)

Tyto texty lze použít s náležitými úpravami také pro asignace podle LCO 271 § III nebo LCO 391, 6° (viz též LCO dodatek 13B).

Pravidla kněžských sdružení

353. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu s generální radou, aby ve spolupráci s koordinátorem kněžských sdružení prostudoval návrhy vzešlé z Mezinárodního setkání kněžských sdružení sv. Dominika v únoru 2016 a náležitě na ně odpověděl. V souladu s pověřením generální kapituly v Římě (2010) č. 233 pověřujeme magistra řádu, aby v případě potřeby požádal Svatý stolec o zanesení náležitých úprav do pravidel kněžských sdružení.

Nařízení předchozích generálních kapitul

354. [Declaratio] Vzhledem k úpravě LCO 285 o nařízeních generálních kapitul (srov. R 270, T 224) a aby se předešlo případným nejasnostem prohlašujeme, že nařízení předchozích generálních kapitul, jež nebyla obnovena ani zanesena do LCO na této kapitule, se považují za zrušená, buď proto, že byla splněna, anebo proto, že už nejsou potřebná.

8. KAPITOLA: EKONOMICKÁ KOMISE

Finanční správa

355. [Declaratio] Syndik řádu, fr. Hilario Provecho Álvarez OP, v souladu s LCO 569 předložil zprávu o tom, jak spravoval generální kurii během fiskálních let 2013–2015. Zpráva byla kapitulou schválena.

356. [Declaratio] Syndik řádu, fr. Hilario Provecho Álvarez OP, v souladu s LCO 569 předložil vyúčtování generální kurie za fiskální roky 2013–2015. Vyúčtování bylo kapitulou schváleno.

357. [Declaratio] Prohlašujeme, že ekonomická rada řádu přezkoumala tato konta: Fond solidarity, Fond sv. Dominika, Fond Dominika Renouarda, Fond Francisca de Vitoria, Fond magistra řádu, Fond leoninské komise a administrativní fondy entit pod přímou jurisdikcí magistra řádu, a že je magistr řádu s generální radou schválil.

358. [Declaratio] Prohlašujeme, že finanční zprávy konventů a institutů pod přímou jurisdikcí magistra řádu, magistrůvi včas zasláné, byly dle LCO 571 schváleny radami těchto institucí. Ekonomická rada řádu je prostudovala a magistr řádu s generální radou je schválil.

359. [Gratulatio] Děkujeme syndikovi řádu, fr. Hilariu Provecho Álvarezovi OP a ekonomické radě za jejich přispění k ekonomickému vedení řádu.

Regionální setkání

360. [Ordinatio] Vzhledem k tomu, že potřeba regionálních setkání syndiků jednotlivých entit je v jednotlivých regionech odlišná, nařizujeme, aby zákon č. 199 generální kapituly v Trogiru (*AGK Trogir 2013 199*) byl zrušen a pořádání takových setkání aby bylo ponecháno na iniciativě socia pro daný region.

Každoroční příspěvky řádu

361. [Declaratio] Prohlašujeme, že odečitatelné náklady na formaci, o nichž je řeč v LCO 567, zahrnují formační náklady na prenoviciát, ovšem pod podmínkou, že schválené RFP dané entity obsahuje prenoviciátní program.

362. [Ordinatio] Nařizujeme, aby řádné kontribuce jednotlivých provincií a viceprovincií generální kurii představovaly nejméně 3.000 EUR (*AGK Trogir 2013 206*).

363. [Ordinatio] Nařizujeme, aby kontribuce konventů a jiných institucí pod přímou jurisdikcí magistra řádu činily 6 % jejich hrubého příjmu (*AGK Trogir 2013 207*).

364. [Ordinatio] V souladu s generální kapitulou v Římě (*AGK Řím 2010 249*) a v Trogiru (*AGK Trogir 2013 201*) nařizujeme, aby roční kontribuce všech provincií a viceprovincií

do rozpočtu generální kurie byly stanoveny dle norem generální kapituly v Bogotě (*AGK Bogota 2007 261*) včetně nákladů na lékařskou a zdravotní péči a na formaci.

Kontribuce ze strany řádu

365. [Ordinatio] Nařizujeme, aby syndik řádu zahrnul do rozpočtu generální kurie roční příspěvky následujícím entitám:

- 1) Universita sv. Tomáše (Angelikum): 150.000 EUR určených na běžné provozní výdaje.
- 2) Konvent sv. Dominika a sv. Sixta na Angeliku: 40.000 EUR (*AGK Bogota 2007 276*) na pokrytí výdajů bratří asignovaných *simpliciter*.
- 3) École Biblique et Archéologique: 15.000 EUR na podporu vědecké práce bratří, kteří vyučují na École Biblique.
- 4) Inter-Africa (IAOP): 150.000 EUR na počáteční formaci bratří, které se mají rozdělit úměrně k počtu bratří v každém sub-regionu.
- 5) Asie-Pacifik: 50.000 EUR na formační a regionální projekty.
- 6) Latinská Amerika a Karibik (CIDALC): 25.000 EUR na regionální projekty.

366. [Ordinatio] Nařizujeme, aby objem financí, které může magistr řádu vynaložit bez schválení své rady, nepřevýšil 75.000 EUR (*AGK Trogir 2013 202*).

367. [Commissio] Vzhledem k tomu, že fond úřadu postulátora se vyprázdnil a že nová pravidla, stanovená Kongregací pro kauzy svatých ohledně financování postulací, jsou složitá, a také proto, že je třeba podporovat úctu k svatým a blahoslaveným našeho řádu, pověřujeme magistra s radou ustanovením komise, která by posoudila finanční nároky na dosažení cílů postulací a zavedla opatření vedoucí k náležité finanční správě tohoto úřadu.

368. [Commissio] Pověřujeme magistra řádu s radou, aby upravil program výpomoci provinciím a viceprovinciím těch bratří, kteří slouží na generální kurii nebo v institucích pod přímou jurisdikcí magistra řádu, aby tak pro ně byl zřízen důchodový fond, který by zahrnoval bratry starší 65 let, sloužící v kurii nebo v institucích pod přímou jurisdikcí magistra řádu, po celou dobu jejich služby, pokud nedostávají řádnou penzi.

Náklady na kapitulu

369. [Ordinatio] Nařizujeme, aby se náklady na generální kapitulu dělily mezi jednotlivé entity odpovídajícím způsobem na základě toho, jakým podílem každá z nich přispívá každoročně do řádného rozpočtu řádu. Náklady na cestovné se mají rozdělit mezi všechny účastníky rovnou měrou a administrativní náklady poměrně. Každý delegát musí zaplatit aktuální cenu *per diem* (*AGK Bogota 2007 286, AGK Řím 2010 260, AGK Trogir 2013 208*).

Solidarita

370. [Gratiarum actio / Exhortatio] Děkujeme těm entitám, které poskytují konkrétní pomoc jiným entitám s omezenými finančními prostředky k realizaci jejich projektů a na formaci bratří. Vybízíme všechny entity řádu, aby zvážily, jak jinak můžeme rozvíjet dílo solidarity. Je třeba podporovat projekty, které vedou k větší soběstačnosti entit.

371. [Exhortatio] Vybízíme bratry řádu, aby zkoumali a rozvíjeli způsoby, jak lze projevit solidaritu bratřím v oblastech extrémního utrpení a konfliktů.

372. Abychom v řádu přešli od kultury charity ke kultuře solidarity, a protože v krátkodobém i dlouhodobém výhledu je k dosažení tohoto cíle zapotřebí dalších finančních zdrojů, je třeba posílit fond *Spem Miram Internationalis*. A proto:

373. [Ordinatio] Nařizujeme, aby v tomto jubilejním období do příští generální kapituly vzrostl roční příspěvek všech entit o 10 %, které by šly přímo do dvou nadačních fondů *Spem Miram Internationalis* a byly mezi ně rovnoměrně rozděleny.

374. [Commissio] Pověřujeme fond *Spem Miram Internationalis*, aby všechny entity řádu informoval o své existenci a o projektech, které podporuje.

375. [Commissio] Pověřujeme fond *Spem Miram Internationalis*, aby hledal nové cesty k navýšení vlastního kapitálu, např. tím, že by vybídl entity k poskytování půjček na konkrétní časové úseky, které by fond mohl investovat a takto získané úroky využívat.

376. [Exhortatio] Vybízíme všechny entity, aby informovaly *Spem Miram Internationalis* o případném poskytnutí pomoci některému projektu, aby bylo možno náležitě to vzít v úvahu v případě otázky spolufinancování téhož projektu ze strany *Spem Miram*.

377. [Commissio] Pověřujeme fond *Spem Miram Internationalis*, aby zvážil možnost dát svému předsedovi k dispozici asistenta pro řízení a rozvoj.

378. [Ordinatio] Nařizujeme, aby předseda *Spem Miram Internationalis* předkládal výroční zprávu provinciálům a viceprovinciálům (*AGK Trogir 2013 203*) a aby předkládal finanční účty ke schválení generální kapitule.

379. [Gratulatio] Děkujeme fr. Dominiku Izzovi OP a řídící radě *Spem Miram Internationalis* za práci pro *Spem Miram* a za rozvíjení solidarity v rámci řádu.

Gratiarum actiones

380. [Gratiarum actio] Generální kapitula v Boloni vyjadřuje vřelý dík všem, kdo se podíleli na přípravách a úspěšném završení kapituly, jmenovitě:

- Provincii San Domenico v Itálii, která hostila kapitulu, a komunitě patriarchálního konventu sv. Dominika,
- bratřím a sestrám, kteří s velkým nasazením pracovali v sekretariátu, všem těm, kdo byli pověřeni simultánním překládáním a překladem textů, kdo připravovali liturgii, kdo pořizovali zápisy a všem dalším, kteří se podle svých zvláštních úkolů podíleli na běhu kapituly,
- personálu Ospitalità San Tommaso, kteří se o nás tak dobře starali.

Místo konání příští kapituly

381. [Declaratio] Prohlašujeme, že příští generální kapitula, která bude volební, se bude slavit v konventě v Ho Či Minově městě (Saigonu) ve Vietnamu v červenci až srpnu 2019; přesné datum bude stanoveno později.

Modlitby za živé

Za papeže Františka, nejvyššího pastýře církve a nejlaskavějšího dobrodince našeho řádu bude každá provincie slavit jednu mši svatou.

Za emeritního papeže Benedikta XVI. bude každá provincie slavit jednu mši svatou.

Za fr. Bruna Cadorého, magistra řádu, bude každá provincie slavit jednu mši svatou.

Za fr. Timothyho Radcliffa a fr. Carlose A. Azpiroze Costu, bývalé magistry řádu, bude každá provincie slavit jednu mši svatou.

Za celý biskupský sbor, za *socie* magistra řádu, za generálního prokurátora řádu, za naše dobrodince a za dobro celého Řádu kazatelů bude každá provincie slavit jednu mši svatou.

Modlitby za zemřelé

Za duši papeže Jana Pavla I. bude každá provincie slavit jednu mši svatou.

Za duši fr. Damiana Byrneho, posledního zesnulého magistra řádu, bude každá provincie slavit jednu mši svatou.

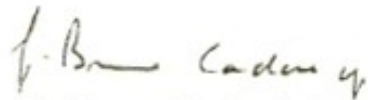
Za duše bratří a sester řádu, kteří zesnuli od poslední generální kapituly (za všechny společně), bude každá provincie slavit jednu slavnou mši svatou.

Kdykoli se budou mše předepsané na tyto úmysly, ať za živé nebo zesnulé, slavit, ať jsou veřejně a s dostatečným předstihem ohlášeny, aby se jich mohli účastnit bratři konventu v místě slavení.

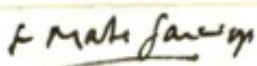
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého

V Boloni, konventu sv. Dominika, 4. srpna 2016

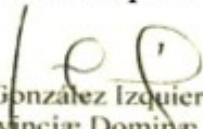
L. S.

fr. Bruno Cadore, OP
magister Ordinis

fr. Martin Ganeri, OP
prior provincialis provinciæ Angliæ

fr. Javier Gonzalez Izquierdo, OP
prior provincialis provinciæ Dominiæ Nostæ de Rosario

fr. Benjamin Sombel Sarr, OP
vice-provincialis vice-provinciæ S. Augustini in Africa occidentali

fr. Roberto Giorgis, OP
secretarius generalis capituli

fr. Gregorio Kim, OP
Ab actis

Příloha: Zpráva o stavu řádu pro generální kapitulu v Boloni, červenec 2015

OBSAH

PROMULGAČNÍ LIST.....	3
SEZNAM ČLENŮ KAPITULY.....	6
1. KAPITOLA: OZNÁMENÍ.....	6
2. KAPITOLA: PROLOG.....	6
Posláni kázat milost a milosrdenství.....	6
„Pán určil dalších dvaasedmdesát“.....	7
„Poslal je po dvou“.....	7
„Uzdravujte nemocné a říkejte: Boží království je blízko“.....	8
„Do míst a měst, kam měl sám přijít“.....	9
„Vrátili se plní radosti“.....	10
„Nic vám nebude moci uškodit. Vaše jména jsou zapsána v nebi.“.....	10
3. KAPITOLA: APOŠTOLSKÁ KREATIVITA.....	12
Spiritualita naslouchání.....	12
Péče o stvoření.....	12
Obnova misijního nasazení.....	13
Domorodé národy.....	13
Mezináboženský dialog.....	13
Apoštolát v centru měst.....	14
Růženec a pouti.....	15
Práce ve farnostech.....	15
Vzdělávání a evangelizace.....	15
Studium jakožto poslání řádu.....	16
Apoštolát ve vězeních a zdravotnických zařízeních.....	16
Komunitní projekt (plánování).....	16
Nová založení.....	17
Bratři spolupracovníci.....	17

Podpora dominikánské rodiny.....	18
Současný svět.....	19
Víra a věda.....	19
Dialog s lhostejností.....	19
Digitální kontinent.....	20
Podpora misijních sítí.....	21
4. KAPITOLA: RESTRUKTURALIZACE A SPOLUPRÁCE.....	22
Restrukturalizace.....	22
Provinční vikariáty.....	23
Studium.....	23
Instituce a konventy pod přímou jurisdikcí magistra řádu.....	23
Spolupráce.....	25
Mezinárodní dominikánští dobrovolníci (DVI).....	26
Mezinárodní hnutí dominikánské mládeže (IDYM).....	26
Sdělovací prostředky.....	26
5. KAPITOLA: ŽIVOT BRATŘÍ: SPOLEČNÝ ŽIVOT A ŘÍZENÍ.....	27
Od bratrství k poslání.....	27
Nástroje pro účinný komunitní projekt.....	27
Násilí a konflikty ve společenství.....	28
Kanonické vizitace jakožto nástroj řízení	28
Potřeba formace v různých typech dialogu.....	29
Rovnováha mezi konventy a domy.....	29
Staří bratři.....	29
Identita a poslání bratří spolupracovníků	30
Beatifikace fr. Marie-Josepha Lagrange.....	30
6. KAPITOLA: POVOLÁNÍ A OBNOVA.....	31

Podpora a péče o vlastní povolání	31
Podpora a vedení nových povolání.....	31
Podpora povolání	31
Podpora nových povolání	32
Proces formace.....	32
Počáteční formace.....	33
Trvalá formace.....	33
Spolupráce s dominikánskou rodinou.....	34
Poděkování.....	35
7. KAPITOLA: DE CONSTITUTIONIBUS ET ORDINATIONIBUS.....	36
Nařízení.....	36
Oficiální jazyky.....	36
Formace v administrativě.....	36
LCO.....	36
Zpráva syndika.....	36
Bratři, kteří opakovaně odmítají předávat svůj příjem komunitě.....	36
Bratři žijící mimo komunitu.....	36
Promotoři pro sdělovací prostředky.....	36
Statuta vikariátů.....	37
Jmenování provinčního promotora pro laická sdružení nebo řeholního asistenta.....	37
Směrnice dominikánských laiků.....	37
Stálá komise pro podporu studií.....	37
Ochrana.....	38
Seznam provincií a viceprovincií řádu.....	38
Změny v dodatcích LCO jakožto nezbytný důsledek restrukturalizace.....	39
Viceprovincie nesplňující požadavky.....	39

Asignace do konventů vikariátu.....	39
Pravidla kněžských sdružení.....	40
Nařízení předchozích generálních kapitul.....	40
8. KAPITOLA: EKONOMICKÁ KOMISE.....	41
Finanční správa.....	41
Regionální setkání.....	41
Každoroční příspěvky řádu.....	41
Kontribuce ze strany řádu.....	42
Náklady na kapitolu.....	42
Solidarita.....	42
Gratiarum actiones.....	43
Místo konání příští kapituly.....	44
Modlitby za živé.....	44
Modlitby za zemřelé.....	44